

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 16/J/2012

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂRE NR.1J

Ședința publică din 20 februarie 2013

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de I.J împotriva pârâtei C.I.E, judecător în cadrul J.P., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h), m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (în reglementarea în vigoare anterior modificării aduse prin Legea nr. 24/2012, pentru faptele comise anterior datei de 25 ianuarie 2012) și art.99 lit. o) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns I.J., prin reprezentant - inspector judiciar doamna O.P. și pârâta, doamna judecător C.I.E, asistată de avocat A.D.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, arătându-se că la data de 11.02.2013 s-au depus la dosar, de către pârâta judecător, întâmpinare precum și un set de înscrisuri, acestea fiind comunicate Inspecției Judiciare.

Nemaifiind cereri sau excepții prealabile se procedează la audierea pârâtei judecător C.I.E, cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația fiind

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Părțile, având cuvântul, arată că nu mai au cereri de formulat, solicitând cuvântul pe fond.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra fondului cauzei.

I.J., prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare, având în vedere faptul că din materialul existent la dosarul cauzei rezultă cele reținute în rezoluție.

Din întreg materialul probator administrat în etapa verificărilor prealabile și în cursul cercetării disciplinare, rezultă că, în cauzele exemplificate în acțiunea disciplinară, doamna judecător C.I.E a avut o conduită care concretizează elementele abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență și respectiv nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

Situația de fapt constatată relevă un mod de lucru obișnuit al doamnei judecător în instrumentarea dosarelor având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru imobile.

Astfel, în niciunul dintre dosarele examinate nu au fost respectate prevederile art. 3² din Legea nr.146/1997, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.276/2009, care instituie o obligație a instanței de judecată investită cu soluționarea unei cereri care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui bun imobil de a solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificat de sarcini pentru imobilele care nu au carte funciară deschisă și certificat fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

[REDACTED] [REDACTED]

Din dosarele prezentate (nr. .../.../2011, nr. .../.../2011) se reține și faptul că doamna judecător C.I.E nu verifică dacă cuantumul taxei judiciare de timbru achitat de părți este cel legal, neexistând vreo dovadă că s-a verificat cuantumul taxei de timbru în raport de valoarea imobilelor conform art.3¹ alin.2 din Legea nr. .../1997 privind taxele judiciare de timbru, iar însăși valoarea imobilelor nu este clar determinată. O situație similară fost constatată și referitor la stabilirea cuantumului cauțiunii conform dispozițiilor art.403 alin.1 respectiv 723¹ alin.1 Cod procedură civilă, în cazul unei cereri de suspendare a executării.

Pe lângă nerespectarea acestei prevederi, se remarcă faptul că, în cele mai multe dintre dosarele examinate ce aveau acest obiect nu erau depuse titlurile de proprietate ale promitenților vânzători cu privire la bunurile imobile ce făceau obiectul cauzei, doamna judecător neprocedând la verificarea unei condiții esențiale pentru a opera transferul dreptului de proprietate, respectiv existența dreptului de proprietate al promitentului vânzător asupra bunului vândut la momentul la care instanța suplinește consimțământul părților la încheierea actului de vânzare în formă autentică (nr. .../.../2011, nr. .../.../2011, nr. .../.../2011, nr. .../.../2012).

Cele mai multe dintre dosarele soluționate fără a se depune la dosar titlul de proprietate au fost finalizate prin pronunțarea unei hotărâri de expedient.

Fiind în prezența unei tranzacții ori a unui acord de mediere, doamna judecător nu a mai procedat la nicio verificare, concluzie care se desprinde atât din înscrisurile aflate la dosar cât și din susținerile doamnei judecător, invocându-se în sprijinul acestei maniere de instrumentare a dosarului voința părților exprimată în fața instanței și principiul relativității efectelor hotărârilor judecătorești.

Acestea dovedesc ignorarea normelor legale și chiar a rolului judecătorului

[REDACTED] de a face să fie respectate prevederile legale, permițând părților să tranzacționeze asupra unor drepturi fără a se verifica dacă aceste sunt drepturi de care pot dispune, fapt care poate da naștere unor noi litigii, ori chiar să eludeze norme legale imperative, cum s-a constatat în cazul dosarului nr. .../.../2012.

În plus față de cele expuse mai sus, în dosarele instrumentate de doamna judecător au fost constatate și alte încălcări ale normelor procedurale, la care s-a făcut referire la momentul analizării situației fiecărui dosar.

Maniera în care sunt soluționate de către doamna judecător C.I.E cererile având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru imobile, precum și încălcările normelor procedurale ce au rezultat din examinarea dosarelor prezentate în acțiunea disciplinară conduc la concluzia că acestea au fost consecința nesocotirii din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori procesual ce erau incidente în aceste pricini.

Referitor la nerespectarea dispozițiilor cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor s-a constatat că aceasta reprezintă o consecință a încălcării unor norme procedurale referitoare la primirea, soluționarea ori disjungerea unor cereri accesorii sau incidentale, cu consecința aplicării eronate a prevederilor art. 99 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Astfel, s-a constatat faptul că s-a dispus disjungerea în cazul unor cereri de intervenție principală care nu au fost examinate de către instanța investită cu soluționarea cererii principale, pentru a hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției, astfel cum se arată la art.52 alin.1 Cod procedură civilă, ori chiar în cazul unor cereri de intervenție care în urma examinării admisibilității în principiu au fost respinse .

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Disjungerea poate interveni în măsura în care în cauză a fost formulată o cerere de intervenție încuviințată în principiu, iar nu și în situația în care nu a fost examinată admisibilitatea unei astfel de cereri, respectiv interesul titularului său de a interveni într-o pricină ce se judecă între alte persoane ori a fost pronunțată o soluție de respingere.

Pe lângă cererile de intervenție, au fost identificate și alte situații în care au fost disjuncte cereri reconvenționale ce au fost depuse la dosar cu încălcarea principiului contradictorialității, cereri completatoare ori precizatoare, prin care se promova de fapt o cale extraordinară de atac, sau o cerere complet nouă, cu un regim procedural diferit, ori chiar cereri de chemare în judecată distincte atașate din eroare la dosar.

Dispozițiile art.99 alin.(4) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor statuează că, în caz de disjungere, dosarul nou format se repartizează aceluiași complet pentru respectarea principiului continuității, însă aceste dispoziții au în vedere disjungerea ca măsură procesuală care se dispune în cazurile prevăzute de dispozițiile Codului de procedură civilă iar nu și atunci când reprezintă o simplă detașare de la dosar a unor cereri ori în cazul cererilor de intervenție respinse în urma admisibilității în principiu sau a unor cereri completatoare ori reconvenționale care reprezintă în fapt cereri distincte.

Pe cale de consecință I.J. prin reprezentant solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni potrivit dispozițiilor legale.

Pârâta prin apărător arată că analiza exhaustivă a activității unui judecător poate duce și la constatarea unor lipsuri, însă nu acesta trebuie să fie scopul cercetării disciplinare.

Încălcarea principiului repartizării aleatorii constituie abatere disciplinară cu

condiția ca fapta să se săvârșească cu intenție iar judecătorul trebuie să-și asume soluționarea cererii respective, ceea ce nu se regăsește în cauza de față.

Este adevărat că cererile de intervenție despre care s-a făcut vorbire în acțiunea disciplinară nu au fost puse în discuția părților, însă acest lucru se explică prin aceea că doamna judecător nu a dorit să tergiverseze soluționarea acțiunii principale.

De asemenea se arată că, și în situația în care pârâta ar fi pus în discuție cererile de intervenție, aceasta tot ar fi trebuit să le păstreze spre soluționare după ce ar fi procedat la disjungere.

Se precizează că scopul unei astfel de abateri disciplinare este favorizarea uneia din părțile cauzei deduse judecății, judecătorul având un interes în soluționarea acestei cereri, însă în cazul doamnei judecător E.I. nu există astfel de indicii.

De asemenea se arată că modul de lucru al tuturor magistraților din cadrul J.P. era același, magistrații păstrându-și spre soluționare cererile disjuncte.

În ceea ce privește cea de a doua abatere reținută în acțiunea disciplinară, se arată că, potrivit dispozițiilor art.99 lit t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012, condițiile cerute de lege pentru ca fapta săvârșită de judecător să fie abatere disciplinară trebuie întrunite cumulativ, or, nu se poate susține că aceste condiții sunt îndeplinite în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art.165 din Codul de procedură civilă.

Faptul că pârâta nu a stabilit taxa de timbru prevăzută de lege pentru cererile cu care a fost investită, este rezultatul împrejurării că, inițial aceste cereri au fost calificate ca fiind de fond funciar iar ulterior au fost modificate, aceste cereri

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

modificate fiind supuse taxei de timbru, însă această greșeală este rezultatul unei interpretări greșite a legii.

De asemenea, se apreciază că, atâta vreme cât magistratul își poate forma convingerea în baza probelor existente la dosarul cauzei, ar da dovadă de un formalism excesiv în situația în care ar pretinde părților, peste voința lor, să depună la dosar și alte probe sau ar proceda din oficiu la administrarea altor probe.

Se concluzionează că nu au existat consecințe grave ale faptelor săvârșite de doamna judecător, nu au fost încălcate drepturile altor persoane, astfel încât, se apreciază că nu se impune sancționarea pârâtei pentru săvârșirea faptelor reținute în acțiunea disciplinară.

Având cuvântul, pârâta judecător C.I.E arată că nu și-a dat seama de consecințele faptelor sale, că nu a avut intenția de încălca principiul repartizării aleatorii, solicitând respingerea acțiunii disciplinare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr. ... /J/2012, I.J. a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei C.I.E din cadrul J.P. cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012), și art. 99 lit. o) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr.

24/2012, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, pentru faptele săvârșite anterior intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, respectiv, nerespectarea în mod grav și repetat a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor și exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a arătat că I.J. a fost sesizată la data de 27.06.2012 în conformitate cu prevederile art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii de către petenta P.M., care a semnalat aspecte vizând activitatea doamnei judecător C.I.E din cadrul J.P., solicitând efectuarea de verificări cu privire la modul în care au fost repartizate anumite dosare la completul prezidat de doamna judecător.

În urma verificărilor prealabile efectuate în conformitate cu prevederile art. 45 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin rezoluția din data de 24.09.2012 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător C.I.E.

În cadrul cercetării disciplinare, în perioada 24.09.2012 - 6.11.2012 au fost efectuate verificări constând în examinarea datelor conținute în programul informatic ECRIS și solicitarea de relații Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliara Argeș, iar în perioada 7.11.2012 – 9.11.2012 au fost efectuate verificări directe la J.P., s-a procedat la ascultarea doamnei judecător C.I.E și la verificarea apărărilor ce au fost formulate.

În cadrul verificărilor prealabile au fost examinate dosarele nr. .../.../2011, nr. .../.../2011 și nr. .../.../2011, reținându-se că, în ceea ce privește dosarul nr..../.../2011, pârâta, fără a pune în discuția părților cererea de intervenție depusă la dosarul cauzei, și fără a hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției, a

procedat la disjungerea cererii și respectiv la formarea unui alt dosar, acordând termen manual la același complet, încălcându-se astfel principiul repartizării aleatorii.

Se arată că primirea unei cereri de intervenție într-un dosar înregistrat pe rolul instanței fără verificarea condițiilor menționate de dispozițiile procedurale, urmată de repartizarea manuală conform dispozițiilor art.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în condițiile în care titularul unei astfel de cereri nu a justificat prin niciun act anexat cererii de intervenție interesul de a interveni în această pricină, poate fi apreciată ca o modalitate de eludare a prevederilor referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor.

Practic, în această situație, o cerere de sine stătătoare ajunge să nu fie supusă repartizării aleatorii, partea având astfel posibilitatea de a alege judecătorul, părănd a nu exista o minimă cenzură sub aspectul existenței unei legături între cererea principală și cererea astfel formulată.

În ceea ce privește dosarul nr. .../.../2011 s-a reținut că o cerere având ca obiect pretenții, este transformată total, atât sub aspectul obiectului, cât și al părților, ajungând să aibă obiectul - anulare testament, anulare căsătorie și partaj și cu totul alte părți, fără a exista o minimă legătură cu cererea inițială și fără ca o astfel de cerere să fie supusă repartizării aleatorii.

S-a mai reținut că modificarea cererii de chemare în judecată a intervenit după prima zi de înfățișare, fiind astfel încălcate prevederile art. 132 cod procedură civilă, în condițiile în care această modificare a presupus transformarea totală a cererii inițiale, atât sub aspectul părților cât și al obiectului, iar nu numai o întregire ori o modificare a pretențiilor față de pârâta din cererea inițială, C.I.

Tot în ceea ce privește acest dosar se arată că, s-a luat act de renunțarea la

judecată a reclamantei față de pârâta inițială, deși acest lucru presupunea, în condițiile art. 246 alin 2 cod procedură civilă, pronunțarea unei încheieri dată fără drept de apel, care ar fi reprezentat hotărârea prin care se finaliza această pricină.

Totodată, se arată că la dosarul cauzei a fost depusă sentința civilă nr. 5286/16.06.2010 pronunțată de J.P. în dosarul nr. .../.../2009, hotărâre irevocabilă, prin care a fost respinsă o cerere formulată de reclamantii D.V., D. C. C., C.M.R.M., C. D. E. C. și N. M. L., în contradictoriu cu pârâta D. M., având un obiect similar, fără a se examina dacă erau îndeplinite ori nu condițiile pentru a se reține existența autorității de lucru judecat.

De asemenea, nu a mai fost examinată calitatea procesuală activă a reclamantului, deși prin încheieri anterioare s-a pus în vederea acestuia să depună acte în dovedirea calității procesuale active.

S-a mai arătat că tranzacția consfințită prin hotărârea menționată a fost încheiată între reclamantul M. M., pârâtul D.C.C.C, precum și pârâții D.C.V., C. R. M.R., C.D.E.C. și N.M.L., aceștia din urmă semnând tranzacția prin mandatar D.C.C.C. însă, în conformitate cu prevederile art. 69 cod procedură civilă, recunoașterile privitoare la drepturile în judecată și propunerile de tranzacție nu se pot face decât în temeiul unei procuri speciale.

I.J. arată că în cererile de intervenție care s-au depus în dosarele nr. .../.../2011 și nr. .../.../2011 și care au fost ulterior disjuse, înregistrate separat sub nr. .../.../2011 și, respectiv, nr. .../.../2011 și repartizate manual la completul inițial investit, nu a fost justificat și dovedit interesul titularilor cererilor de intervenție de a interveni în pricinile care priveau alte persoane, obiectul cererilor formulate pe cale incidentală este distinct de cel al cererii principale, fiind practic cereri de chemare în judecată de sine stătătoare, care au fost introduse în dosare deja

[REDACTED] [REDACTED]
formate, cu scopul de a rămâne spre soluționare la completul care judeca cererea inițială.

Astfel, în niciunul dintre dosarele examinate nu au fost respectate prevederile art. 3² din Legea nr. .../1997, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. .../2009, care instituie o obligație a instanței de judecată investită cu soluționarea unei cereri care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui bun imobil de a solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificat de sarcini pentru imobilele care nu au carte funciară deschisă și certificat fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Se mai reține și faptul că doamna judecător C.I.E nu verifică dacă cuantumul taxei judiciare de timbru achitat de părți este cel legal, neexistând vreo dovadă că s-a verificat cuantumul taxei de timbru în raport de valoarea imobilelor conform art.3¹ alin.2 din Legea nr. .../1997 privind taxele judiciare de timbru, iar valoarea imobilelor nu este clar determinată. O situație similară fost constatată și referitor la stabilirea cuantumului cauțiunii conform dispozițiilor art.403 alin.1 respectiv 723¹ alin.1 Cod procedură civilă, în cazul unei cereri de suspendare a executării.

Pe lângă nerespectarea acestei prevederi, se arată că, în cele mai multe dintre dosarele examinate ce aveau acest obiect nu erau depuse titlurile de proprietate ale promitenților vânzători cu privire la bunurile imobile ce făceau obiectul cauzei, doamna judecător neprocedând la verificarea unei condiții esențiale pentru a opera transferul dreptului de proprietate, respectiv existența dreptului de proprietate al promitentului vânzător asupra bunului vândut la momentul la care instanța suplinește consimțământul părților la încheierea actului de vânzare în formă autentică (nr. .../.../2011, nr. .../.../2011, nr. .../.../2011, nr. .../.../2012).

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cele mai multe dintre dosarele soluționate au fost finalizate prin pronunțarea unei hotărâri de expedient, fără a se depune la dosar titlul de proprietate.

Se concluzionează că maniera în care sunt soluționate de către doamna judecător C.I.E cererile având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru imobile, precum și încălcările normelor procedurale expuse la momentul prezentării situației de fapt ce a rezultat din examinarea dosarelor exemplificate anterior conduce la concluzia că acestea au fost consecința nesocotirii din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori procesual ce erau incidente în aceste pricini.

Referitor la nerespectarea dispozițiilor cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor s-a concluzionat că aceasta reprezintă o consecință a încălcării unor norme procedurale referitoare la primirea, soluționarea ori disjungerea unor cereri accesorii sau incidentale, cu consecința aplicării eronate a prevederilor art. 99 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată sub aspectul tuturor învinuirilor ce i-au fost aduse.

Astfel, în ceea ce privește stabilirea taxei de timbru aferentă cererilor modificatoare formulate în dosarul nr. .../.../2011 se arată în esență că, inițial instanța a fost investită cu soluționarea unei cereri în materia fondului funciar, cerere scutită de plata taxei de timbru, conform art. 25 din Norma metodologică din 22.04.1999 pentru aplicarea Legii nr. .../1997 privind taxele judiciare de timbru. Față de temeiul de drept invocat în cuprinsul cererii precizatoare, art. 5 alin. 2 din Titlul X al Legii nr. 247/2005, a apreciat că cererea este scutită de plata taxei de timbru. Pe de altă parte, omisiunea vădită de a stabili taxa de timbru poate fi și acoperită de dispozițiile art. 20 alin. 5 din Legea nr. 146/1997.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Doamna judecător a mai arătat că nu există niciun temei legal care să impună sau să permită completului investit cu soluționarea unui dosar să înainteze o cerere depusă în cadrul respectivului dosar la compartimentul registratură, pentru repartizare aleatorie. O astfel de cerere trebuie soluționată și, în situația în care se ia măsura disjungerii, se formează un nou dosar, fără a se proceda la repartizarea aleatorie, cauza revenind spre soluționare completului inițial investit.

Referitor la discutarea cererilor de intervenție, la disjungerea acestora și la repartizarea manuală sau aleatorie a acestora, pârâta a arătat că nu există o practică unitară la nivelul instanței și că, punctul de vedere comunicat prin adresa T și a J P, în raport de dispozițiile art. 99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești confirmă susținerile sale, în sensul că articolul menționat nu distinge în majoritatea situațiilor.

A învederează că, ceea ce s-a reținut în sarcina sa în cuprinsul rezoluției din 24.09.2012, ține de raționamentul logico juridic al judecătorului, de modul de apreciere asupra probelor și normelor de drept, apreciind în fiecare situație în parte, pe baza raționamentului propriu, soluția dată în diferitele cereri și excepții.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. t) din Legea nr.303/2004 pârâta a arătat că nu i se poate imputa faptul că a avut intenția de a încălca normele de procedură și nici faptul că nu a cunoscut normele de procedură respectiv de a aplica legea într-o modalitate contrară sensului ce rezultă din reglementare.

În acțiunea disciplinară nu este precizată în mod explicit modalitatea în care a comis această abatere, respectiv care sunt normele de drept procesual sau substanțial pe care le-a încălcat, de maniera care să se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) din Legea nr.303/2004.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

A fost audiată pârâta judecător în ședința Secției pentru judecatori din data de 20.02.2013 care a arătat că apreciază ca fiind nefondate concluziile Inspecției Judiciare, întrucât nu a făcut decât să aplice dispozițiile legale cu privire la cererile înregistrate de serviciul registratură în sistemul Ecris .

Pârâta a arătat că unele din dosarele menționate de către I.J., respectiv cele care se referă la hotărâri ce țin loc de act autentic de vânzare-cumpărare, se aflau în stadiul în care cererea de chemare în judecată inițială se afla în stare de judecată, în timp ce cererile ulterioare erau informale, motiv pentru care a apreciat că se impune disjungerea.

În ceea ce privește faptul că nu a pus în vedere părților să achite taxa de timbru, pârâta a arătat că, întrucât dosarul privea un litigiu de drept funciar, obiect în raport de care nu se achita taxă de timbru, a apreciat că și cererea de intervenție este scutită de plata taxei de timbru.

De asemenea a arătat că nu a considerat necesar la momentul la care a fost sesizată cu cererea de intervenție să analizeze existența unui interes al titularului acestei cereri, întrucât a apreciat că sesizarea cu care a fost investită era informă și se impunea disjungerea ei pentru a asigura părții acces la justiție, urmând ca după disjungere să aprecieze asupra condițiilor de exercitare a acțiunii civile.

Fiind întrebată punctual în legătură cu fiecare din dosarele exemplificate în acțiunea disciplinară pârâta a arătat că a avut în vedere în principal principiul disponibilității părților, principiul specializării precum și principiul privind accesul liber la justiție, nemaiconsiderând necesar să administreze alte probe cu privire la calitatea procesuală activă a reclamantului atâta timp cât părțile au înțeles să încheie tranzacție și, întrucât părțile nu s-au opus, a procedat la disjungerea cererilor respective. Pe de altă parte a arătat că nu a produs vătămări ale drepturilor

vreunei persoane și că a avut în vedere doar buna credință a părților, fără să se gândească la faptul că acestea ar încerca să eludeze vreo dispoziție legală.

Pârâta a precizat în legătură cu dosarul nr. .../.../2012 că, la termenul la care a soluționat această cauză, a apreciat că nu mai este necesar să solicite actele menționate în încheierile anterioare întrucât părțile au prezentat un acord de mediere și a considerat că ar fi fost excesiv să ceară acestora și alte avize legate de statutul de monument istoric al imobilului. A mai arătat că, în momentul în care părțile înțeleg să încheie o tranzacție, apreciază de la caz la caz modul de verificare al acestei tranzacții, cu precizarea că nu consideră necesar ca în astfel de situații să se intre în fondul problemei, părțile trebuind să-și asume consecințele faptelor lor.

În finalul declarației pârâta a arătat că de obicei pune în discuția părților cererile de intervenție în interes propriu formulate într-o cauză, când este cert că acestea sunt cereri de intervenție însă, apreciază că acest lucru îl poate face și după disjungerea acestora, iar în ceea ce privește faptul că nu a pus în vedere părților să achite taxa de timbru a arătat că în situația în care greșea, părțile aveau la dispoziție calea de atac prevăzută de lege.

Analizând întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția reține următoarele:

I.J. a fost sesizată la data de 27.06.2012 în conformitate cu prevederile art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii de către petenta P.M., care a semnalat aspecte vizând activitatea doamnei judecător C.I.E din cadrul J.P., solicitând efectuarea de verificări cu privire la modul în care au fost repartizate anumite dosare la completul prezidat de doamna judecător.

În cadrul cercetării disciplinare a fost ascultată doamna judecător C.I.E, declarația dată de aceasta a fost consemnată, întocmindu-se în acest sens și proces-

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] verbal (în data de 08.11.2012). a fost administrată proba cu înscrisuri precum și proba testimonială.

Au fost depuse de către doamna judecător următoarele înscrisuri: agenda seminarului privind practica neunitară în materie civilă – procese funciare 12-14 mai 2010, sentința civilă nr. .../26.05.2010 a J.C., adresa nr. /25.10.2012 emisă de BNP G A.

Au fost atașate la dosar probele ce au fost administrate la solicitarea doamnei judecător: situațiile statistice privind volumul de activitate al instanței pe anii 2009, 2010, 2011 reprezentând extrase din rapoartele de bilanț, situația statistică privind complexitatea dosarelor rulate pe completele de judecată în anul 2011, situația privind numărul și complexitatea dosarelor la prim termen în anul 2012, situația casărilor înregistrată pe anii 2010 – 2012 și hotărârea nr. .../06.04.2006 pronunțată de Secția pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, înscrisuri ce au fost prezentate doamnei judecător.

În cadrul cercetării disciplinare, *din oficiu*, au fost verificate dosare ale J.P., în care s-a luat măsura disjungerii, urmată de repartizarea manuală la același complet, precum și dosare având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare, soluționate de doamna judecător C.I.E, pentru a verifica incidența unor aspecte similare cu cele reținute în rezoluția din data de 24.09.2012.

Din examinarea înscrisurilor ce aparțin dosarelor nr. .../.../2011, nr. .../.../2011 și nr. .../.../2011 Secția reține următoarea situație de fapt:

Dosarul nr. .../.../2011 a fost înregistrat la data de 18.05.2011 pe rolul Judecătoriei .

Prin cererea ce formează obiectul acestui dosar, reclamanta L.P. a chemat în

judecată pe pârâta C.I. și pe C.J.A. pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, solicitând să se constate nulitatea absolută a titlului de proprietate emis pe numele pârâtei C.I.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu completului de judecată..... , cu termen la 9.08.2011.

Conform planificării ședințelor de judecată din perioada vacanței judecătorești pe anul 2011, la data de 09.08.2011 completul de judecată menționat era prezidat de doamna judecător C.I.E.

La data de 06.06.2011, reclamanta a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, invocând faptul că a formulat o acțiune în materie funciară.

Prin încheierea din data de 20.06.2011 cererea a fost admisă și s-a dispus preschimbarea termenului din 9.08.2011 pentru data de 27.06.2011, în motivarea hotărârii reținându-se prevederile art. III din titlul XIII al Legii nr.247/2005.

Încheierea menționată a fost pronunțată de doamna judecător C.I.E.

La data de 26.06.2011 reclamanta a depus la dosar o cerere de modificare a acțiunii, solicitând, numai în contradictoriu cu pârâta C.I., pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare pentru imobilele situate în M. județul A., imobile descrise în contractele de cesiune autentificate sub nr. .../20.11.2006, nr. .../20.12.2007 și nr. .../14.06.2007.

S-a invocat în acest sens un antecontract de vânzare cumpărare din 31.05.2010, prin care pârâta s-a obligat să-i vândă reclamantei suprafețele de teren menționate în cele 3 contracte, la data semnării antecontractului fiind achitat integral prețul convenit, de 20.000 lei.

S-a menționat în această cerere că valoarea imobilului este cea determinată în cuprinsul antecontractului, de 20.000 lei.

La cererea modificatoare au fost atașate contractele de cesiune menționate mai sus.

La termenul din 27.06.2011 s-a luat act de modificarea acțiunii sub aspectul obiectului acesteia, din fond funciar în hotărâre care să țină loc de act autentic, s-a dispus scoaterea din cauză a pârâtei C.J.A. pentru stabilirea drepturilor de proprietate asupra terenurilor și s-a acordat termen pentru a se stinge litigiul pe cale amiabilă prin încheierea unei tranzacții și pentru a se timbra corespunzător acțiunea conform art.2 din Legea nr.146/1997.

La termenul din 04.07.2011 s-a solicitat de către apărătorul reclamantei acordarea unui nou termen, cu motivarea că nu a fost încheiată tranzacția, întrucât reclamanta nu a fost prezentă.

La data de 07.07.2011 numitul D.N.L. a formulat o cerere de intervenție în interes propriu, prin care a solicitat, în contradictoriu cu C.I., obligarea acesteia la restituirea sumei de 10.000 lei, reprezentând împrumut.

În ședința publică din data de 08.07.2011 s-a învederat instanței depunerea cererii de intervenție, iar după legitimarea reclamantului și a pârâtei C.I., s-a consemnat poziția exprimată de acestea, respectiv faptul că solicită să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare pentru imobilele individualizate în contractul de împrumut ce a fost depus la dosar în acea ședință (înscris sub semnătură privată datat 31.05.2008), potrivit căruia pârâta este de acord ca în schimbul banilor împrumutați reclamantei, să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic, iar împrumutul să reprezinte prețul plătit pentru suprafața de 28.48 ha formată din 3 parcele.

Pârâta a învederat instanței că terenurile care sunt identificate în înscrisul depus la dosar au fost dobândite prin cele 3 contracte de cesiune care sunt arătate în

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cererea reclamantei.

În practica hotărârii se menționează că, întrucât acțiunea principală modificată a rămas în pronunțare ca urmare a înțelegerii părților, instanța urmează să disjunga cererea depusă la dosar de numitul D.N.L.

Prin sentința civilă nr. .../8.07.2011 a fost admisă acțiunea modificată, și s-a constatat intervenită vânzarea-cumpărarea între pârâta C.I. și L.P. cu privire la suprafața totală de 28,48 ha teren arabil situat în extravilanul comunei M.

În temeiul art.165 Cod procedură civilă s-a disjuns cererea de intervenție în interes propriu, dispunându-se înregistrarea acesteia în registrul informatizat al instanței, cu termen la 02.08.2011.

Această hotărâre nu a fost atacată cu recurs, fiind comunicată părților la 03.10.2011 și respectiv 10.10.2011.

Secția reține că nici în încheierea de ședință din data de 04.07.2011 și nici în practica sentinței civile nr. .../2011 nu se consemnează depunerea de către reclamantă a chitanței privind plata taxei judiciare de timbru aferente cererii de pronunțare a hotărârii care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare. Această obligație a fost stabilită de instanță prin încheierea din data de 27.06.2011, fără însă a se determina cuantumul taxei judiciare de timbru, obligația acesteia, astfel cum a fost stabilită prin dispozitiv fiind „de a timbra corespunzător conform art.2 din Legea nr.146/1997 sub sancțiunea anulării cererii modificatoare ca netimbrată”.

Fiind investită cu cererea modificatoare depusă de reclamantă la 26.06.2011, instanța avea obligația de a stabili taxa de timbru datorată pentru cererea privind pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui bun imobil, potrivit prevederilor art.2 alin.1 din

Legea nr.146/1997.

În acest sens sunt prevederile art.3¹ din Legea nr.146/1997, astfel cum au fost modificate prin O.U.G. nr.212/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.276/2009.

Conform alin.2 al aceleiași articol, taxarea acestor cereri se face la valoarea imobilului declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici, taxarea cererilor se face la această din urmă valoare.

În condițiile art.20 alin.2 din Legea nr.146/1997, dacă taxa judiciară de timbru nu este achitată în cuantumul datorat la momentul introducerii acțiunii, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată, neîndeplinirea acestei obligații atrăgând, conform art.20 alin.3, sancțiunea anulării cererii.

Se observă că în cauza menționată, valoarea imobilului nu a fost determinată în mod clar, prin cererea modificatoare reclamanta indicând o valoare a antecontractului de 20.000 lei, pentru ca ulterior depunerii contractului de împrumut să susțină că suma împrumutată prin actul sub semnătură privată reprezintă prețul plătit pentru imobilele evidențiate în cuprinsul acestui act, în care se specifică faptul că suma împrumutată este în cuantum de 120.000 lei.

Deși diferența dintre cele două valori era considerabilă, instanța nu a lămurit valoarea imobilului în condițiile precizate în art.3¹ din Legea nr.146/1997, iar din examinarea actelor dosarului nu a reieșit depunerea de către reclamantă a vreunei chitanțe care să dovedească achitarea vreunei sume de bani cu titlu de taxă judiciară de timbru. De asemenea, nu reiese care sunt motivele pentru care instanța ar fi revenit asupra măsurii de a se timbra cererea la valoare, conform

prevederilor art.2 din Legea nr.146/1997, astfel cum s-a stabilit prin încheierea din 27.06.2011.

De asemenea, se impune a fi precizat că Legea nr.276/2009 prin care s-a modificat Legea nr.146/1997, a introdus o obligație a instanței de judecată investită cu soluționarea unei cereri care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui bun imobil, respectiv, potrivit art.3² : „În cazul cererilor prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, instanța de judecată va solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificat de sarcini pentru imobilele care nu au carte funciară deschisă, certificat fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale și dovada debitelor la zi ale cotelor de contribuție la cheltuielile Asociației de proprietari. În cazul acestor cereri, dacă instanța de judecată va dispune efectuarea unei expertize tehnice judiciare, aceasta va fi avizată de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară.”

Secția constată că la dosarul cauzei nu au fost depuse extrasul de carte funciară ori certificatul de sarcini cerut de prevederile sus-menționate și că, în această pricină, instanța nu a stabilit calitatea pârâtei C.I. de proprietar al bunului imobil cu privire la care s-a solicitat pronunțarea hotărârii, consemnându-se în considerentele sentinței că, prin contractele de cesiune, s-a transmis pârâtei un drept de creanță, contracte în virtutea cărora pârâta este proprietar al acestor suprafețe de teren.

La dosar nu există titlul de proprietate al pârâtei vânzătoare cu privire la terenurile menționate în dispozitiv, ci doar un contract de împrumut în care se specifică faptul că vânzătoarea C.I. dobândise terenul respectiv în baza unor

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

contracte de cesiune.

În ceea ce privește cererea de intervenție depusă la dosar, Secția reține că instanța investită cu soluționarea cererii principale nu a făcut aplicarea dispozițiilor art.52 alin.1 Cod procedură civilă, conform cărora, după ascultarea părților și a celui care intervine, instanța va hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției.

Încuviințarea în principiu presupune verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 49 alin.1 Cod procedură civilă, respectiv existența unui interes al titularului unei astfel de cereri de a interveni într-o pricină care se judecă între alte persoane.

Numai după încuviințarea în principiu, intervenientul dobândește calitatea de parte în proces, iar actele de procedură se îndeplinesc și față de acesta, conform art. 53 Cod procedură civilă, cererea de intervenție judecându-se o dată cu cererea principală, astfel cum se arată la art.55 Cod procedură civilă, cu excepția situației în care judecarea cererii principale ar fi întârziată prin intervenția în interes propriu, caz în care instanța poate hotărî disjungerea și judecarea separată.

Din interpretarea dispozițiilor menționate se poate desprinde concluzia că disjungerea poate interveni în măsura în care, în cauză a fost formulată o cerere de intervenție încuviințată în principiu, iar nu și în situația în care nu a fost examinată admisibilitatea unei astfel de cereri, respectiv interesul titularului său de a interveni într-o pricină ce se judecă între alte persoane.

În consecință, Secția apreciază că primirea unei cereri de intervenție într-un dosar înregistrat pe rolul instanței fără verificarea condițiilor menționate de dispozițiile procedurale, urmată de repartizarea manuală conform dispozițiilor

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

art.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în condițiile în care titularul unei astfel de cereri nu a justificat prin niciun act anexat cererii de intervenție interesul de a interveni în această pricină, constituie o încălcare a prevederilor referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor, precum și a dispozițiilor prevăzute de art.49 și următoarele Cod de procedură civilă.

Practic, în această situație, o cerere de sine stătătoare ajunge să nu fie supusă repartizării aleatorii, partea având astfel posibilitatea de a alege judecătorul, părănd a nu exista o minimă cenzură sub aspectul existenței unei legături între cererea principală și cererea astfel formulată, faptă ce contravine dispozițiilor prevăzute de art.11 din Legea nr.304/2004

În ceea ce privește **dosarul nr. .../.../2011**, Secția reține că a fost înregistrat la data de 08.07.2011 în baza hotărârii prin care s-a dispus disjungerea și repartizat manual la *Completul* cu termen la 2.08.2011 (prezidat de doamna judecător C.I.E).

La termenul din 02.08.2011, reclamantul a depus o cerere precizatoare a acțiunii principale, prin care arată că renunță la judecată față de C.I. și solicită a se judeca cu pârâtul D.C., care nu a figurat în cauza inițială din care a fost disjunsă cererea în discuție, susținând că l-a împrumutat pe acesta cu suma de 50.000 Euro (cu chitanță sub semnătură privată), sumă care nu a fost restituită, motiv pentru care se solicită „să fie obligat pârâtul să-i lase în deplină proprietate și posesie terenul în suprafață de 8213 mp situat în P, str. D și să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare”.

La dosar a fost depusă o chitanță datată 21.03.2009, declarația numitului D.C.C. de acceptare a succesiunii defunctului D.C. și procesul verbal de punere în posesie din 20.03.2009.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În acest dosar nu s-a depus niciun act pe care să se întemeieze pretențiile inițiale față de pârâta C.I. și care să justifice intervenția principală din dosarul nr. .../2011 și respectiv disjungerea și repartizarea manuală conform art. 99 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

La termenul din 02.08.2011 s-a administrat un interogatoriu din oficiu al pârâtului și s-a pronunțat hotărârea nr. .../02.08.2011, prin care a fost admisă cererea modificată, s-a consfințit învoiala părților, s-a constatat intervenită vânzarea-cumpărarea între D.N.L. și D.C., cu privire la suprafața de 8213 mp situat în localitatea P, str. D., reconstituit în baza Legii nr.10/2001 autorului său, D.C., cu vecinătățile determinate în procesul verbal de punere în posesie încheiat la 10.03.2009 și „pe care vânzătorul pârât se obligă să-l lase reclamantului în deplinătate proprietate și posesie, prin bună înțelegere”.

Ca și în cazul dosarului menționat anterior, valoarea imobilului nu a fost determinată cu exactitate, nu a fost prezentat extrasul de carte funciară ori certificatul de sarcini menționat la art.3² din Legea nr.146/1997, nu a fost depus titlul de proprietate al autorului pârâtului D.C. și nici certificatul de moștenitor, act care, în condițiile prevăzute de art. 85 din Legea nr.36/1995 face dovada calității de moștenitor.

Din verificările efectuate în cursul cercetării disciplinare, respectiv din relațiile ce au fost comunicate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară A. a reieșit faptul că pe numele C.I. sau L.P. nu au fost identificate deschise cărți funciare pentru imobilele menționate în sentința civilă nr. .../08.07.2011 pronunțată de J.P., și, de asemenea, pe numele D. N. L. sau D. C. nu au fost identificate deschise cărți funciare pentru imobilul menționat în sentința civilă nr. .../02.08.2011, dreptul de proprietate asupra imobilelor la care se referă cele două

sentințe nefiind intabulat în cartea funciară pe numele C.I., respectiv D.N.L. înainte de pronunțarea sentințelor.

Totodată, verificările evidențelor acestei instituții au dus la concluzia că nu au fost transmise adrese ale J.P. prin care să se solicite eliberarea unui extras de carte funciară pentru informare sau certificat de sarcini pentru imobilele din cele două sentințe.

Ca și în dosarul menționat anterior, la ultimul termen de judecată se depune o cerere de intervenție în interes propriu formulată de numitul M.M., cerere prin care acesta solicită, în contradictoriu cu C.I., obligarea acesteia la restituirea sumei de 3.000 lei reprezentând împrumut, fără a se atașa chitanța sub semnătură privată de care face vorbire în conținutul cererii.

Cererea de intervenție este primită de doamna judecător C.I.E în ședința publică din 02.08.2011, astfel cum a precizat chiar doamna judecător, rezoluția de primire aparținând acesteia.

Această cerere nu este examinată sub aspectul admisibilității în principiu, și asta în condițiile în care reclamantul a renunțat la judecarea cererii formulate în contradictoriu cu C.I., înlocuind practic atât obiectul cererii, cât și pârâul și rămânând să se judece cu numitul D.C..

Cu toate acestea, deși nu s-a justificat în niciun fel interesul acestei persoane de a interveni în pricina privind pe D.N.L. și D.C., instanța a disjuns această cerere și a repartizat-o manual la același complet de judecată.

Cererea de intervenție nu a fost păstrată în copie la dosar, ci a fost atașată în dosarul nou format.

Prin urmare și în această situație pârâta judecător, primind o cerere de intervenție într-un dosar înregistrat pe rolul instanței fără să verifice condițiile

menționate de dispozițiile procedurale, pentru ca ulterior să procedeze la repartizarea manuală conform dispozițiilor art.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în condițiile în care titularul unei astfel de cereri nu a justificat prin niciun act anexat cererii de intervenție interesul de a interveni în această pricină, a încălcat prevederile referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor, precum și dispozițiile prevăzute de art.49 și următoarele din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește **dosarul nr. .../.../2011** se reține că acesta a fost înregistrat la data de 03.08.2011 în baza hotărârii prin care s-a dispus disjungerea și a fost repartizat manual la completul doamnei judecător C.I.E, termenul fiind fixat prin hotărârea menționată.

Cauza a fost amânată la termenul din 09.08.2011 ca urmare a neîndeplinirii procedurii de citare, punându-se în vedere reclamantului obligația de a timbra la valoarea pretențiilor și de a depune acte în dovedirea calității procesuale active.

Ulterior, la termenul din 24.10.2011, s-a constatat că procedura este legal îndeplinită, însă s-a apreciat că este necesar ca reclamantul să fie citat cu mențiunea „dacă mai insistă în soluționarea cererii sale sau nu, sub sancțiunea suspendării prevăzută de art.155/1 Cod procedură civilă”.

Aceleași măsuri au fost dispuse și prin încheierea din 14.11.2011.

Ulterior, în ședința din 21.11.2011 s-a dispus amânarea ca urmare a neîndeplinirii procedurii de citare, aceeași fiind situația și la termenele din 19.12.2011, 9.01.2012, 23.01.2012 și respectiv 13.02.2012.

La termenul din 27.02.2012 s-a consemnat prezența personală a ambelor părți, la cererea căroră s-a acordat termen pentru a se stinge litigiul pe cale amiabilă și s-a menținut obligația reclamantului de a preciza acțiunea, de a timbra la

[REDACTED] [REDACTED]
valoarea pretențiilor și de a depune acte în dovedirea calității procesuale active.

La următorul termen de judecată, 12.03.2012, s-a depus de către reclamantul M.M. o cerere precizatoare și modificatoare a cererii de chemare în judecată, prin care acesta arată că renunță la judecată în contradictoriu cu pârâta C. I. și că înțelege să se judece în contradictoriu cu numiții D.C.C. C., D. C. V., C. R., M. R., C. E. C., N. M. L., toți prin procurator D. C.C. C., precum și în contradictoriu cu D. M. (fostă B.).

Se menționează că renunțarea la judecata cererii formulată în contradictoriu cu pârâta C. I. a intervenit ca urmare a faptului că aceasta a achitat suma datorată și se precizează de către reclamant că prin contractul de împrumut prin care a împrumutat-o pe C. I. cu suma de 3.000 lei, reclamantul l-a împrumutat și pe D.C.C. cu o sumă de bani, și întrucât debitorul său, D. C. C., a decedat au fost chemați în judecată pârâții, moștenitorii acestuia.

Prin cererea astfel modificată reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu persoanele menționate mai sus, anularea testamentului autentificat sub nr. .../6.01.2009 de către BNP P.A.S., să se constate nulitatea absolută a căsătoriei încheiată între D.C.C. și B. M., să se constate calitatea de moștenitori ai defunctului D. C. C. a numiților D. C. C., D. V., C. R. M. R., C. E. C., N. M. L. și D. V., să se dispună partajul averii succesoriale rămase de pe urma defunctului, cotele ce se cuvin copărtașilor și să se dispună atribuirea bunurilor din masa succesorală.

S-a depus de către reclamant chitanța datată 05.09.2001, prin care D. C. împrumută de la M. M. suma de 80.000 Euro, pe care se obligă să-i restituie până la data de 20.08.2011 și, de asemenea, se obligă ca în cazul în care nu va restitui suma, să îi cedeze, în formă autentică, toate despăgubirile în cuantumul în care se

vor acorda, obținute în baza Legii nr.10/2001 și a Legii nr.18/1991 sau teren, în cazul în care se va restitui în natură.

Deși în motivarea cererii s-a arătat că prin contractul de împrumut prin care a împrumutat-o pe C. I. cu suma de 3.000 lei, l-a împrumutat și pe pârâțul D.C. C. cu o sumă de bani, în chitanță nu este menționată numita C. I., iar acest contract este datat 05.09.2001, pe când în cererea pe care a promovat-o împotriva numitei C. I. se precizează că a împrumutat-o pe aceasta la data de 11.05.2010, cu termen de restituire 01.05.2011, astfel încât, în mod evident, nu putea fi vorba despre același contract de împrumut care, eventual, ar justifica o modificare a cererii inițiale în pretenții, în sensul precizării și a unui alt debitor ca urmare a existenței unui izvor comun al obligațiilor.

În această manieră, o cerere având ca obiect pretenții, repartizată manual astfel cum s-a arătat mai sus, este transformată total, atât sub aspectul obiectului, cât și al părților, ajungând să aibă obiectul - anulare testament, anulare căsătorie și partaj și cu totul alte părți, fără a exista o minimă legătură cu cererea inițială și fără ca o astfel de cerere să fie supusă repartizării aleatorii, fiind încălcate dispozițiile art. art. 132 Cod procedură civilă, art.49 și 52 Cod procedură civilă, respectiv, art.11 din Legea nr. 304/2004.

La termenul din 12 martie 2012, a fost depusă la dosar cererea precizatoare, și s-a consemnat prezența în ședința de judecată a numitului D.C. C., care a fost identificat, datele fiind menționate în încheierea de ședință.

Instanța a luat act de renunțarea reclamantului la judecarea cererii față de pârâta C.I. și, de asemenea, s-a luat act de modificarea cererii și s-a dispus introducerea în cauză, în calitate de pârâți, a numiților D.C.V., D. C.C. C., C.R.M.R., C.D.E.C., N.M.L., toți reprezentați prin procurator D.C.C.C., precum și

[REDACTED]
a numitei D. M..

Cauza a fost reținută în pronunțare și s-a dispus amânarea pronunțării la data de 26.03.2012 iar la data de 02.04.2012, prin sentința civilă nr. .../2012, s-a admis în parte acțiunea disjunctă, precizată și restrânsă, formulată de reclamantul M. M., s-a dispus anularea testamentului autentificat sub nr. .../06.01.2006 și s-a consfințit învoiala părților, astfel cum aceasta a fost înfățișată în scris, fiind respinsă în rest acțiunea.

Din referatul întocmit la data de 18.09.2012 de Biroul Informatică al Tribunalului A. a reieșit faptul că datele referitoare la numele pârâților D.C., D.V., C.R.M.R., C.E.C, N.M.L. și D.M. au fost introduse în programul informatic ECRIS la dosarul nr. .../.../2011, la data de 31.05.2012, ulterior pronunțării sentinței civile nr. .../02.04.2012.

Aceste părți, astfel cum s-a arătat mai sus, nu au fost citate în dosarul menționat, ci au fost reprezentate prin avocat, în ședința de judecată din data de 12.03.2012, când instanța a luat act de modificarea acțiunii, în sensul introducerii în cauză a acestor pârâți și când au avut loc și dezbaterile asupra fondului.

Având în vedere mențiunile de la finalul sentinței nr. .../02.04.2012, care consemnează ca dată a redactării data de 31.05.2012, precum și referatul întocmit de B.I., se poate concluziona că introducerea datelor referitoare la numele acestor părți în programul informatic s-a făcut la momentul redactării sentinței.

În acest dosar, s-a depus de către reclamantul M. M. o declarație autentificată la BNP G.C. sub nr. .../20.07.2012, prin care reclamantul declară că renunță la acțiunea disjunctă, precizată și restrânsă, care face obiectul dosarului nr. .../.../2011 și că renunță la însuși dreptul dedus judecății.

Prin decizia civilă nr. .../06.11.2012 pronunțată de T.A. - S.C. au fost

asdmise recursurile declarate împotriva sentinței civile nr.../2012 pronunțată de J.P. în dosarul nr. .../.../2011, a fost modificată sentința, în sensul că a fost respinsă acțiunea.

Secția constată față de cele expuse, că modificarea cererii de chemare în judecată a intervenit după prima zi de înfățișare, fiind astfel încălcate prevederile art. 132 cod procedură civilă, și în condițiile în care această modificare a presupus transformarea totală a cererii inițiale, atât sub aspectul părților cât și al obiectului, iar nu numai o întregire ori o modificare a pretențiilor față de pârâta din cererea inițială, C.I.

De asemenea, nu a mai fost examinată calitatea procesuală activă a reclamantului, deși prin încheieri anterioare s-a pus în vedere acestuia să depună acte în dovedirea calității procesuale active.

Tranzacția consfăințită prin hotărârea menționată a fost încheiată între reclamantul M C , pârâatul D.C.C.C., precum și pârâții D. C.V., C.R.M.R., C. D. E. C. și N. M. L., aceștia din urmă semnând tranzacția prin mandatar D.C.C.C.

În conformitate cu prevederile art. 69 Cod procedură civilă, recunoașterile privitoare la drepturile în judecată și propunerile de tranzacție nu se pot face decât în temeiul unei procuri speciale or, procurile înfățișate instanței aveau natura unor procuri generale, iar nu a procurii speciale cerute de dispozițiile menționate în vederea încheierii tranzacției.

Art. 99 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești are în vedere cererile de intervenție disjuncte, considerându-se că în acest caz trebuie respectat principiul continuității completului de judecată și în situația în care cererea incidentală se soluționează ulterior, separat, de cererea principală.

Însă, în cazurile expuse mai sus, în cererile de intervenție care s-au depus în dosarele nr. .../.../2011 și nr. .../.../2011 și care au fost ulterior disjuse, înregistrate separat sub nr. .../.../2011 și, respectiv, nr. .../.../2011 și repartizate manual la completul inițial investit, nu a fost justificat și dovedit interesul titularilor cererilor de intervenție de a interveni în pricinile care priveau alte persoane, obiectul cererilor formulate pe cale incidentală este distinct de cel al cererii principale, fiind practic cereri de chemare în judecată de sine stătătoare, care au fost introduse în dosare deja formate, cu scopul de a rămâne spre soluționare la completul care judeca cererea inițială. Această concluzie se desprinde și din faptul că, ulterior înregistrării separate a acestor cauze disjuse, titularul cererii a procedat la transformarea totală a acțiunii atât sub aspectul părților, cât și sub aspectul obiectului, introducând în proces alte persoane decât cele care au figurat în cererea principală și deducând judecății cu totul alte pretenții decât cele expuse prin cererea de intervenție.

Acest lucru contravine și principiului specializării și, cu atât mai mult pârâta și-a dat seama de consecințele faptelor sale, având în vedere faptul că, aceasta este titularul unui complet specializat în soluționarea litigiilor de drept funciar, iar un astfel de complet nu avea în lista de obiecte alocate spre soluționare, obiectele cauzelor disjuse și respectiv reținute spre judecată.

În ceea ce privește **dosarul nr. .../.../2010** se reține faptul că a fost înregistrat pe rolul J.P. la data de 20.10.2010 și a fost repartizat aleatoriu spre soluționare completului de judecată C 3 - luni prezidat de doamna judecător C.I.E.

Prin cererea ce formează obiectul acestui dosar, reclamanta SC ACMRRP C. SRL a chemat în judecată pe pârâta SC ECI C. SRL, solicitând obligarea pârâtei la plata sumei de 66.579,42 lei reprezentând contravaloarea materialelor

livrate, serviciilor prestate și utilităților consumate în baza contractului de subantrepriză nr..../7.04.2009, prin care pârâta s-a obligat să execute lucrări pentru imobilul situat în P. str. ... nr...

În această cauză, până la data de 18.01.2012, au fost acordate 13 termene de judecată, fiind încuviințate și administrate probele solicitate de părți, inclusiv efectuarea unei expertize.

La data de 18.01.2012 s-a depus prin serviciul registratură al J.P. de către pârâta SC CECIC ... SRL un set de înscrisuri menționate în borderou respectiv: „acțiune, dovadă de conciliere, contract de lucrări nr. .../5.10.2010”, precizându-se că acestea vizează dosarul nr. .../.../2010, cu termen la data de 31.01.2012.

În ședința publică din data de 30.01.2012, conform mențiunilor existente în încheierea de ședință, instanța a pus în discuție cererea depusă de pârâtă, iar apărătorul acesteia a arătat că cererea nu are legătură cu cauză aflată pe rolul instanței, urmând a fi disjunsă.

Apărătorul reclamantei a arătat că nu se opune disjunerii.

Instanța a dispus în temeiul art.165 Cod procedură civilă disjungerea cererii depusă la dosar de către pârâtă împreună cu actele însoțitoare, aceasta făcând obiectul unui dosar separat, care s-a înregistrat în registrul de evidență informatizat al instanței având ca obiect pretenții contractuale, cu termen la 12.03.2012.

În temeiul acestei încheieri cererea depusă prin registratură la data de 18.01.2012 a fost înregistrată sub un număr de dosar separat, respectiv nr. .../.../2012 care a fost repartizat manual la completul C3 luni.

Ulterior, acest dosar a rulat la același complet, continuându-se procedura de judecată.

Din conținutul acțiunii depusă de SC C.ECIC. ... SRL, rezultă că această societate comercială a chemat în judecată pe pârâta P.R., solicitând obligarea pârâtei la plata sumei de 109.506,64 lei reprezentând contravaloarea lucrărilor suplimentare la contractul de execuție nr..../5.10.2010, având ca obiect „reabilitare și extindere Școala Generală comuna R.”.

Secția reține astfel că, SC ... SRL nu a înțeles să formuleze în cadrul dosarului nr. .../.../2010 o cerere reconvențională împotriva reclamantei ori o cerere de atragere a unor terți în proces, ci a promovat o acțiune separată în contradictoriu cu o persoană juridică ce nu avea calitatea de parte în procesul inițial, iar pretențiile deduse judecății erau total distincte de cele din acțiunea inițială care fusese înregistrată pe rolul instanței în urmă cu mai bine de un an.

Practic, singura legătură existentă cu dosarul inițial a reprezentat-o faptul SC SRL figura ca parte în ambele cereri, însă în prima în calitate de pârâtă, iar în a doua, în calitate de reclamantă.

Dosarul nr. .../.../2011 a fost înregistrat la data de 26.04.2011 pe rolul J.P. și a fost repartizat spre soluționare completului de judecată prezidat de doamna judecător C.I.E.

Prin cererea ce formează obiectul acestui dosar, creditorul G.I. a solicitat *validarea popririi*, în contradictoriu cu debitorul C.S. și terțul poprit S.T. SRL .

În această cauză au fost acordate termene de judecată la 27.06.2011, 2.08.2011, 19.09.2011, 7.11.2011, 19.12.2011 și 6.02.2012, dispunându-se măsurile apreciate utile în vederea soluționării, respectiv emiterea unor adrese către terțul poprit.

La termenul de judecată din data de 06.02.2012, conform mențiunilor existente în încheierea de ședință, au fost prezenți creditorul personal și terțul

poprit, prin avocat, lipsind debitorul.

Apărătorul terțului poprit a solicitat amânarea cauzei pentru a lua cunoștință de actele și lucrările dosarului, cerere la care creditorul s-a opus, însă instanța a admis cererea formulată de terțul poprit și, totodată, a pus în vedere acestei părți să depună la dosar actele solicitate sub sancțiunea aplicării amenzii judiciare. S-a acordat termen în acest sens la data de 12.03.2012.

La finalul acestei încheieri este consemnat un referat având următorul conținut: „Referat După strigarea cauzei și acordarea termenului de judecată la data de 12 03 2012, înainte de închiderea ședinței de judecată, respectiv la finalul acesteia, se prezintă debitorul C.S. împreună cu apărătorul ales, avocat C. C., căruia i s-a adus la cunoștință termenul acordat, dar se solicită instanței să se ia act că se depune delegație de reprezentare și cerere reconvențională de către debitor, având ca obiect contestație la poprire și suspendarea executării până la soluționarea acesteia, în contradictoriu cu intimatul – creditor G.I., intimat BEJ V.I. și terțul poprit SC S. SA.

Se solicită instanței în mod expres, să se primească cererea reconvențională, având în vedere obiectul acesteia, motivat de faptul că s-a pornit executarea silită de BEJ V.I. în dosarul de executare nr. .../2009, în temeiul titlului executoriu deținut de intimatul-creditor G.I., care insistă și este de rea credință în continuarea executării silite. În susținere s-a depus proces-verbal de licitare din 31.01.2012, iar cererea reconvențională este legal timbrată cu suma de 200 de lei și timbrul judiciar de 0,15 lei.

Se depune cauțiune insistându-se asupra măsurii urgente de a se primi acțiunea și de a se dispune suspendarea de urgență față de situația reală care se face prin exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale de către creditor G.I. și BEJ

V.I..

Instanța arată că nu poate să primească cererea reconvențională, dar se arată de debitorul-contestator că i se încalcă dreptul la justiție, iar în cel mai rău caz să fie primită cererea și să fie disjunsă în temeiul art. 165 Cod . pr. civ, chiar dacă nu este discutată în contradictoriu, să se acorde termen scurt în vederea soluționării urgente a cererii de suspendare pentru care s-a depus cauțiune.

Instanța pentru a nu încălca dreptul la justiție în temeiul art. 6 CEDO disjunge cererea reconvențională având ca obiect contestație la executare și suspendare executare, urmând să formeze obiectul unui nou dosar separat, ce se va înregistra în Registrul de Evidență Informatizată al Instanței, în care contestatorul C.S. va avea termen în cunoștință, intimatul BEJ V.I. va fi citat prin fax și cu mențiunea de a înainta copii certificate a dosarului de executare nr. .../2009, intimatul G.I. și terțul poprit SC S. SA prin agentul procedural al instanței."

Referatul nu este semnat de președintele completului de judecată, doamna judecător C.I.E ori de grefierul de ședință A.M.S.P.

Cererea menționată în acest referat este formulată de debitorul C. S. în contradictoriu cu intimatul G. I. și cu terțul poprit S. T. SRL, solicitându-se prin aceasta anularea formelor de executare în ceea ce privește executarea silită prin poprire și suspendarea executării până la soluționarea irevocabilă a contestației.

Această cerere a fost înregistrată sub nr. .../.../2012 pe rolul J.P. și a fost repartizată manual completului de judecată C3 luni, prezidat de doamna judecător C.I.E.

În dosarul nr. .../.../2011, la termenul de judecată din 12.03.2012 s-a dispus suspendarea judecății în temeiul art. 242 pct.2 Cod procedură civilă.

Pentru următorul termen stabilit în cauză la 09.04.2012 creditorul G.I. a

[REDACTED] [REDACTED]

depus o cerere prin care invocat nulitatea referatului întocmit după redactarea și semnarea încheierii din data de 06.02.2012, precum și nulitatea tuturor actelor următoare, inclusiv a disjungerii și formării dosarului nr. .../.../2012 al J.P., invocându-se în acest sens faptul că referatul nu este semnat de către judecător, fiind incidentă nulitatea prevăzută de art. 258 pct.1 Cod procedură civilă, referatul este nelegal și neprocedural, nefiind prevăzut de Codul procedură civilă sau de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Asupra acestei cereri instanța s-a pronunțat prin încheierea de ședință din data de 09.04.2012, dispunând respingerea cererii privind constatarea nulității referatului întocmit de grefierul de ședință „având în vedere că referatul se întocmește de către grefierul de ședință și se semnează tot de către acesta și nu de către președintele completului de judecată”.

În ceea ce privește cele arătate mai sus, Secția subliniază faptul că măsurile privind disjungerea cererii, înregistrarea acesteia separată, acordarea termenului în cunoștință, citarea părților, stabilirea în sarcina acestora a obligației de a depune înscrisuri sunt, în mod evident, măsuri care vizează activitatea de judecată, iar nu simple consemnări ale modului de desfășurare a unei ședințe de judecată, măsuri pe care numai judecătorul le poate dispune, grefierul de ședință având doar obligația de a le consemna.

Secția reține faptul că aceste măsuri au fost dispuse de doamna judecător C.I.E cu încălcarea principiului contradictorialității, ulterior închiderii dezbaterilor și acordării termenului în dosarul nr. .../.../2011, în prezența unei singure părți, fără ca părțile care au fost prezente la strigarea cauzei în ordinea listei de ședință să aibă posibilitatea de a formula apărări referitoare la o cerere nouă depusă la dosar.

În ce privește măsura disjungerii, se reține în primul rând faptul că cererea ce a fost depusă după ședința de judecată din data de 06.02.2012, nu a fost formulată de parte ca cerere reconvențională, ci modul în care este redactată duce la concluzia că aceasta ar reprezenta o cerere de sine stătătoare, formulându-se „contestație la poprire” întemeiată pe prevederile art. 399, coroborat cu art. 401 alin. 3 și art.404¹ și următoarele, fără a se indica drept temei de drept art.119 Cod procedură civilă.

În dezbaterile ce au avut loc la momentul depunerii acestei cereri, în timpul ședinței de judecată din data de 06.02.2012, se consemnează că, partea solicită instanței să se primească cererea reconvențională or, în această situație se impunea, ca prim pas, calificarea de către instanță a cererii astfel depuse, însă aceasta se putea realiza numai în cadrul procesului, cu respectarea principiului contradictorialității.

În acest fel, o cerere de sine stătătoare a fost primită nu la registratura instanței, ci de către doamna judecător C.I.E, în timpul ședinței de judecată însă cererea nu a fost supusă dezbaterilor contradictorii, iar urmare a disjungerii acestei cereri s-a format un nou dosar, care a fost repartizat manual aceluiași judecător, deși nu erau incidente prevederile referitoare la disjungere și, în consecință, nu erau întrunite cerințele art.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Potrivit dispozițiilor procesual civile disjungerea este o măsură care se dispune atunci când numai una dintre pricinile conexate este în stare de judecată (art.165 Cod procedură civilă), atunci când numai cererea principală se află în stare de judecată, impunându-se judecarea separată a cererii reconvenționale (art.120 alin.2), ori în alte situații prevăzute expres de dispozițiile procedurale.

În cauza menționată, în afara cadrului procedural, pârâta s-a investit cu soluționarea unei cereri fără a fi în situația primirii unor cereri accesorii sau incidentale, fiind încălcate principiul publicității, contradictorialității, precum și prevederile referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor.

Secția apreciază că motivele consemnate în referatul menționat pentru primirea de către instanță a cererii și disjungerea cererii reconvenționale având ca obiect contestație la executare și suspendare executare, respectiv „pentru a nu încălca dreptul la justiție în temeiul art.6 CEDO” nu puteau constitui o justificare pentru încălcarea principiilor cu privire la desfășurarea procesului civil și a regulilor de repartizare aleatorie, neexistând niciun impediment ca partea să prezinte cererea la registratura instanței, conform dispozițiilor art.93 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și, eventual, să solicite preschimbarea termenului de judecată în cazul în care termenul alocat automat ar fi fost mai îndelungat.

Primind o astfel de cerere, obligația instanței era aceea de a proceda tot conform dispozițiilor Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, respectiv de a o înainta în vederea înregistrării conform art. 93 și repartizării în sistem informatic potrivit dispozițiilor art.95 din același Regulament.

În consecință, Secția apreciază că și în această situație pârâta judecător a încălcat prevederile din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor, dar și drepturile procedurale ale părților, așa cum s-a expus anterior.

În dosarul nr. .../.../2012, format așa cum s-a arătat mai sus, la primul termen de judecată, 12.03.2012, s-a pus în discuție cererea de suspendare a executării silite formulate de contestator, care a fost reținută în pronunțare. S-a

dispus amânarea pronunțării la data de 19.03.2012, când instanța (doamna judecător C.I.E) a admis cererea de suspendare formulată de contestatorul C.S și a dispus suspendarea executării silite până la soluționarea contestației. S-a constatat că s-a depus cautiunea în cuantum de 700 lei.

Această încheiere a fost atacată separat cu recurs conform prevederilor art.403 alin.3 Cod procedură civilă, iar prin decizia civilă nr.../12.09.2012 pronunțată de T. A. S. C. a fost admis recursul, a fost modificată încheierea pronunțată la data de 19.03.2012, în sensul că fost respinsă cererea de suspendare a executării silite ca neîntemeiată.

În dosarul nr. .../.../2011, prin cererea înregistrată pe rolul J.P. la data de 08.06.2011, petentul B. M. a solicitat ca, în contradictoriu cu C.J.S.D.P.T.A. și SC ... SA, să se constate nulitatea titlului de proprietate nr./1994.

Cauza a fost înregistrată sub nr. .../.../2011 și repartizată aleatoriu, prin intermediul aplicației ECRIS completului, având ca titular pe doamna judecător C.I.E, cu prim termen la 03.10.2011.

La 14.06.2011 petentul a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, pentru soluționarea căreia s-a fixat termen, fără citarea părților, în Camera de Consiliu, la 20.06.2011 (pe rolul completului investit inițial cu soluționarea cauzei).

La termenul din 20.06.2011 (stabilit, așa cum s-a precizat și anterior pentru Camera de Consiliu) instanța a pus în discuție cererea de preschimbare a termenului de judecată. Întrucât la termen s-a depus de către petent o cerere precizatoare, prin care a solicitat revizuirea sentinței nr. .../25.03.1997 și suspendarea executării hotărârii atacate - sentința civilă nr. .../25.03.1997 pronunțată de J.P., rămasă irevocabilă prin nerecurare în dosarul nr. .../03.10.1996

[REDACTED] și a unei alte sentințe, respectiv, a sentinței civile nr. .../01.10.2007 pronunțată de J.P. în dosarul nr. .../.../2005 definitivă și irevocabilă prin decizia nr. .../R/22.10.2008 a T.C. - instanța a pus în discuție suspendarea cauzei până la soluționarea cererii de revizuire.

Prin încheierea pronunțată la același termen s-a admis cererea, s-a preschimbat termenul inițial alocat (03.10.2011) la 20.06.2011, s-a dispus cererea depusă la respectivul termen, având ca obiect revizuire și cerere de suspendare a executării hotărârii atacate, și s-a dispus ca aceasta să fie înregistrată în Registrul de Evidență informatizat al instanței (cererea a fost înregistrată sub nr. .../.../2011). S-a dispus citarea numitului G.I., revizuiantul având termen în cunoștință și s-a acordat termen la 27.06.2011 în dosarul nou format, în vederea discutării cererii de suspendare formulată în cadrul revizuirii, stabilindu-se obligativitatea depunerii unei cauțiuni, potrivit art. 325 Cod procedură civilă.

În temeiul art. 244 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă instanța a dispus suspendarea cauzei nr. .../.../2011, al cărui termen a fost preschimbat pentru 20.06.2011, până la soluționarea irevocabilă a cererii de revizuire, ce face obiectul dosarului separat.

În ședința publică de la 04.07.2011, prin încheiere s-a admis cererea de suspendare a executării formulate de revizuiant, iar în temeiul art. 325 cod procedură civilă raportat la art. 403 alin. 1, 2, 3 Cod procedură civilă s-a dispus suspendarea executării hotărârii a cărei revizuire se solicită, respectiv a sentinței civile nr. .../25.03.1997 pronunțată de J.P. , rămasă irevocabilă prin nerecurare în dosarul nr. .../3.10.1996 și a sentinței civile nr. .../01.10.2007 pronunțată de J.P. în dosarul nr. .../.../2005 definitivă și irevocabilă prin decizia nr. .../R/22.10.2008 a T.C. și a executării silite declanșată de executorul judecătoresc, în temeiul aceluiași

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

hotărâri, în dosarul de executare nr. .../2009.

La data de 30.09.2011 ICCJ a făcut cunoscut J.P. că prin încheierea civilă nr. .../28.09.2011 pronunțată în dosarul nr. .../1/2011 al acestei secții, s-a admis cererea de strămutare formulată de petentul G.I. cu privire la dosarul nr. .../.../2011 al J.P. și s-a dispus strămutarea acestei cauze la J. C., cu păstrarea actelor de procedură.

Secția reține că, într-un dosar având ca obiect anulare act în materia fondului funciar și care a fost repartizat aleatoriu unui complet specializat în materia fondului funciar, în Camera de Consiliu, fără citarea părților, instanța a încuviințat cererea de preschimbare a termenului de judecată, a dispuns cererea de revizuire și cererea de suspendare a executării unei hotărâri judecătorești și a suspendat judecarea acțiunii inițial înregistrate, având ca obiect anulare act, până la soluționarea cererii de revizuire.

Instanța a dispus astfel o serie de măsuri care vizează activitatea de judecată, în cadrul unei ședințe de Cameră de consiliu și fără a se proceda la citarea părților - procedură prevăzută doar pentru soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată, încălcând dispozițiile prevăzute de art.85 din Codul de procedură civilă, principiul publicității ședinței de judecată prevăzut în art.121 din Codul de procedură civilă precum și principiul contradictorialității.

Astfel, în cadrul acțiunii în anulare reclamantul a depus o cerere pe care acesta a calificat-o ca fiind completatoare, prin care se promova de fapt o cale extraordinară de atac împotriva unei sentințe pronunțată în 1997 de J.P..

Nu există nici un motiv pentru care soluționarea unei căi extraordinare de atac să revină instanței investită inițial de reclamant cu soluționarea unei acțiuni având ca obiect anulare act, impunându-se înregistrarea separată și repartizarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aleatorie a cererii de revizuire.

O atare soluție, cum este cea adoptată de pârâtă, permite părților să eludeze regula repartizării aleatorii sub o aparentă aplicare a principiului continuității completului de judecată – prin depunerea la un dosar repartizat inițial aleatoriu, a unor cereri noi, total diferite de acțiunea inițială și care ar impune înregistrarea separată și repartizarea aleatorie, dar care urmare a disjungerii, înfrâng acest principiu, prin aplicarea dispozițiilor art.99 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Instanța nu a dat eficiență principiului repartizării aleatorii; mai mult, a luat act de cererea intitulată completatoare, în Camera de consiliu, când a și suspendat acțiunea introductivă, a disjuns cererea de revizuire, fixând termen la același complet, fără a dispune citarea părților și fără a pune în discuție cererea formulată și respectiv suspendarea acțiunii inițiale.

De asemenea, Secția reține că, ulterior, pârâta a suspendat executarea sentinței a cărei revizuire s-a solicitat și a unei alte sentințe, modificate prin decizia instanței de recurs, dar și executarea silită pornită în baza acestor hotărâri, toate acestea, în condițiile în care *dispozițiile art. 325 cod procedură civilă* prevăd expres termenii în care se dispune suspendarea în cadrul procedurii revizuirii.

Astfel, se stipulează că, *instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei revizuire se cere*, sub condiția dării unei cauțiuni.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 403 alin. (3) și (4)- „Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. (1) și (2) instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat”; alin. 4 - „În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la

[REDACTED]

[REDACTED]

soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei (RON) pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul”.

Din cuprinsul dispozițiilor anterior menționate rezultă că, în cadrul procedurii revizuirii, se poate suspenda doar executarea hotărârii a cărei revizuire se cere. Chiar dacă alte hotărâri au legătură cu hotărârea atacată, pentru a se obține și suspendarea executării acestora se impune a se urma alte căi procedurale, neputând fi primită soluția ca, în cadrul judecării unei căi extraordinare de atac promovate împotriva unei anumite hotărâri să se dispună măsuri privind executarea unor alte hotărâri, fiind încălcate dispozițiile prevăzute de art.325 și art.403 Cod de procedură civilă.

În **dosarul nr. .../.../2011**, prin sentința nr. .../14.02.2005 pronunțată în dosarul nr. .../2004 (.../.../2004) completul compus din doamna judecător C.I.E a admis acțiunea formulată de reclamanti, întemeiată pe dispozițiile art. 111 cod procedură civilă și a constatat dreptul de proprietate al acestora asupra unor imobile construcții, situate pe terenul în suprafață de 7200 mp, din comuna C, oraș M (în acest mod se solicitase în acțiune – constatarea dreptului de proprietate asupra construcțiilor situate pe teren).

În considerentele hotărârii se reține caracterul acțiunii ca fiind cel al unei acțiuni în constatare declarativă, cu efecte relative, care nu poate vătăma astfel interesul vreunui terț, ce ar putea pretinde vreun drept asupra acelor bunuri. Acțiunea s-a soluționat fără a exista în cauză pârâți și a se efectua expertize de specialitate, procedându-se la administrarea probei cu acte și a probei testimoniale.

La data de 26.05.2011 reclamanții au formulat cerere de îndreptare eroare materială strecurată în dispozitivul sentinței civile nr. .../14.02.2005, solicitând a se menționa constatarea dreptului de proprietate asupra construcțiilor și a terenului.

La data de 03.06.2011 reclamanții au formulat o cerere precizatoare, arătând că cererea este o contestație la titlu, întemeiată pe art. 401 cod procedură civilă, solicitându-se lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului de proprietate. S-a invocat că, la intabularea imobilului s-a constatat această omisiune. Nu s-a făcut vorbire sau dovada existenței unei executări silite în curs.

Prin încheierea din 20.06.2011 s-a dispus disjungerea cererii, precizându-se în cuprinsul încheierii că cererea disjunsă, având ca obiect contestație la titlu, se va judeca pe calea procedurii necontencioase, ca și sentința ce reprezintă titlul contestat.

Prin sentința nr. .../04.07.2011 s-a admis cererea și s-a dispus lămurirea întinderii și explicitării sentinței nr. .../14.02.2005, în sensul menționat de reclamanți. Hotărârea dată a devenit irevocabilă, reclamanții arătând că nu declară apel.

În această situație se reține că, inițial, instanța a fost investită cu o cerere de îndreptare eroare materială care, în mod corect a revenit spre soluționare judecătorului fondului. Această cererea a fost însă precizată în sensul că reprezintă o contestație la titlu or, o astfel de cerere este o cerere complet nouă, cu un regim procedural diferit și care nu justifică soluționarea în continuare de către judecătorul fondului. Cererea a fost însă reținută spre soluționare, după disjungere și admisă, încălcându-se în acest mod dispozițiile privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

În dosarul nr. .../.../2011 cu a cărui soluționare a fost investit completul compus din doamna judecător C.I.E, la termenul din 30.04.2012 s-a reținut că

G.M.R.A. și Z.D. nu justifică interes pentru a formula cerere de intervenție în cauză, obiectul cererii fiind total diferit și distinct, în sensul obligării CLFF B. la punerea în posesie, invocând un drept propriu și validarea după un alt autor decât cel al reclamantului din cauză.

Instanța a respins în principiu cererea de intervenție, în condițiile art. 165 cod procedură civilă, a disjuns cererea astfel promovată, formând dosar separat – nr. .../.../2012 - reținut spre soluționare de același complet.

Din chiar motivarea dată de instanță soluției de respingere a admisibilității în principiu a cererii de intervenție rezultă că aceasta reprezintă o cerere cu un obiect total diferit de cel al acțiunii introductive.

Dispozițiile legale (art.49 și următoarele din Codul de procedură civilă) nu prevăd ca, ulterior discutării admisibilității în principiu, dacă este respinsă, cererea de intervenție să se disjungă și să se judece separat de același complet, ci, ca cererea să fie respinsă ca inadmisibilă, soluție ce se impune datorită lipsei unei legături între cererea de intervenție și acțiunea principală care să justifice judecarea împreună.

În cauza de față, așa cum s-a arătat anterior, cererea de intervenție a fost reținută spre soluționare, după disjungere, de același complet. La termenul din 05.11.2012 judecata a fost suspendată în baza art. 242 alin. 1 pct.2 cod procedură civilă, față de lipsa părților.

Secția reține că practica J.P. în astfel de situații este în concordanță cu dispozițiile legale și nu în maniera în care a procedat doamna judecător E., fiind identificate dosare în care au fost formulate cereri de intervenții, care, după ce au fost puse în discuția părților și respectiv admise în principiu, au fost disjuse.

Astfel, în **dosarul nr. ... /.../2010** înregistrat pe rolul J.P. și repartizat

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] aleatoriu completului prezidat de domnul judecător D.D.A. au fost formulate mai multe cereri de intervenție în interes propriu.

Acestea au fost examinate sub aspectul admisibilității în ședința publică din data de 16.02.2011, fiind admise în principiu, iar ulterior s-a dispus măsura disjungerii cererii de intervenție și a înregistrării separate sub nr..../.../2011, cauză ce a fost repartizată manual în condițiile ar.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor aceluiași complet de judecată.

În **dosarul nr./.../2010** având ca obiect plângere contravențională, dosar repartizat completului prezidat de doamna judecător A.C., s-a formulat cerere de intervenție, care a fost admisă în principiu prin încheierea de ședință din data de 09.12.2010, ulterior, prin sentința civilă nr..../22.09.2011, fiind disjunsă cererea de intervenție care, în conformitate cu prevederile art.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești a fost înregistrată sub nr./.../2011 și repartizată manual aceluiași complet de judecată (C13 A joi).

În **dosarul nr./.../2008** având ca obiect fond funciar” obligație de a face”, a fost înregistrat la de 17.07.2008, fiind repartizat completului de judecată C15 joi prezidat de doamna judecător E.B.

La data de 12.11.2008 s-a depus o cerere de intervenție, care a fost încuviințată în principiu prin încheierea de ședință din data de 20.02.2009. Ulterior, la data de 11.02.2011 s-a depus o nouă cerere de intervenție formulată de o altă persoană care invocă faptul că este coproprietar cu primul intervenient.

Prin încheierea din 07.06.2011 s-a constatat tardivitatea depunerii cererii de intervenție, însă a fost respinsă excepția inadmisibilității cererii de intervenție, ulterior, la termenul din 16.09.2011, instanța dispunând disjungerea cererii de intervenție și înregistrarea acesteia separat sub nr./.../2011, dosar ce a fost

repartizat manual în condițiile art.99 alin.4 aceluiași complet de judecată.

Din examinarea înscrisurilor ce aparțin dosarelor având ca obiect pronunțarea hotărârii care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare ce au fost soluționate de către doamna judecător C.I.E, Secția reține că **dosarul nr. .../.../2012** a fost înregistrat la data de 21.03.2012 pe rolul Judecătoriei P., fiind repartizat aleatoriu în sistem informatic prin programul ECRIS completului de judecată C10 M.

Prin cererea ce formează obiectul acestui dosar, reclamantul D. O. a chemat în judecată pe pârâții I. M. și R. D. O. solicitând să se constate că la data de 06.07.2010 pârâții i-au vândut imobilul situat în M. P., str. T. nr.15A județul A., compus din teren în suprafață de 199 mp și construcție, în baza antecontractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. ... și să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare - cumpărare.

La data înregistrării acestei cereri au fost efectuate de către grefierul registrator verificările în sistemul ECRIS cu privire la existența unor cereri formulate de aceleași persoane împotriva acelorași persoane și având același obiect, în conformitate cu prevederile art.95 alin.1¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor, dispoziții ce au fost introduse prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. ...din 15.11.2011.

Conform acestui referat a fost identificat un dosar în care cererea era formulată de aceleași persoane împotriva acelorași persoane și având același obiect.

Referatul întocmit de grefierul registrator a fost atașat cererii de chemare în judecată, aflându-se la fila nr.2 din dosar, la fila 3 existând și o fișă ECRIS referitoare la dosarul nr..../.../2011

Prin rezoluția întocmită de doamna judecător C.I.E au fost dispuse potrivit art.97 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor măsurile necesare în scopul pregătirii judecății, stabilindu-se în acest sens că se va preciza valoarea câtimii obiectului pentru a se timbra la valoare conform art.2 din Legea nr.146/1997.

Nu au fost dispuse însă și măsurile prevăzute de dispozițiile art.97 alin.3 din același Regulament, conform cărora, în cazul în care din referatul întocmit de persoana desemnată cu repartizarea aleatorie rezultă că pe rolul instanței există alte dosare având aceleași părți și același obiect sau o parte din obiectele acestora sunt identice cu ale dosarului în care se iau măsurile necesare în scopul pregătirii ședinței de judecată, se dispune atașarea dosarelor indicate în referat pentru primul termen de judecată în dosarul nou format.

Din înscrisurile aflate în dosarul Inspecției, rezultă că, în dosarul nr. .../2011 a fost pronunțată sentința civilă nr. .../27.09.2011, care a avut același obiect și aceleași părți, prin care a fost respinsă cererea reclamantului, însă, pârâta judecător, nu a verificat dacă există sau nu autoritate de lucru judecat față de această cauză, și nici nu a trimis cauza la completul inițial investit, conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr..../2011 .

În dosarul nr. .../.../2012, la termenul din 2.05.2012 s-a învederat printr-o cerere precizatoare faptul că părțile au ajuns la un acord de mediere, potrivit dispozițiilor art.63 alin.2 din Legea nr.192/2006 și s-a formulat o cerere de ajutor public judiciar constând în scutirea de plată a taxei de timbru. S-au depus: adresa Biroului de Mediator E. M., invitația la mediere, acordul de mediere încheiat la data de 14.03.2012, contractul de mediere nr.19 din 13.03.2012, formular de acceptare a medierii, cererea de mediere formulată de D. O., procesul - verbal

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privind închiderea procedurii de mediere, actul adițional nr.... la antecontractul de vânzare – cumpărare autentificat sub nr..... la BNP G.C., ce a fost autentificat sub nr. .../26.11.2010 la același birou notarial.

Conform încheierii de ședință de la termenul din 02.05.2012, pârâții au declarat în fața instanței că s-au prezentat la notar dar nu s-a putut face intabularea imobilului „deoarece nu sunt acte”.

Au fost acordate ulterior termene de judecată la 16.05.2012, 13.06.2012 și apoi 27.06.2012 în vederea soluționării cererii de ajutor public judiciar.

La termenele menționate, precum și la termenul din 20.06.2012 completul de judecată a fost prezidat de doamna judecător A. C. D..

La termenul din 20.06.2012 doamna judecător A. C. D. a dispus emiterea unei adrese către reclamant cu mențiunea de a depune la dosarul cauzei actul de proprietate în privința imobilului ce formează obiectul antecontractului de vânzare cumpărare nr. .../6.07.2010 și adresa nr. .../29.01.2003 emisă de Ministerul Culturii și Cultelor, acordând termen la data de 10.10.2012.

De subliniat este faptul că solicitarea acestor înscrisuri s-a făcut avându-se în vedere mențiunile existente în antecontractul de vânzare cumpărare nr. .../6.07.2010 și anume faptul că Ministerul Culturii și Cultelor D.J.C.C.P.C.N. Argeș a emis adresa nr. .../29.01.2003, prin care se menționează că imobilul obiect al masei succesoriale este monument istoric clasat în lista monumentelor istorice din județul A. la nr...., sub numele de „C. M.” prevăzându-se în antecontractul menționat că „până la data încheierii contractului de vânzare cumpărare în formă autentică se vor obține toate avizele și autorizațiile necesare înstrăinării acestui imobil”.

Ulterior, respectiv la data de 26.11.2010 părțile au încheiat un act

[REDACTED] [REDACTED]
adițional la acest antecontract, în care se precizează că „datorită cauzelor obiective care au dus la respingerea cererii de intabulare a imobilului și faptului că nu s-au putut efectua demersurile pentru obținerea avizului de la Ministerul Cultelor, noi părțile contractante am hotărât să prelungim termenul de încheiere a contractului de vânzare - cumpărare privind imobilul situat în intravilanul municipiului P. str. T. nr.... județul A., care a făcut obiectul antecontractului de vânzare cumpărare sus – menționat, până la data de 15.03.2011.

La termenul de judecată din data de 10.10.2012, completul de judecată a fost prezidat de doamna judecător C.I.E.

Din încheierea pronunțată la acest termen de judecată rezultă că părțile nu au mai fost interpellate sub aspectul depunerii actelor menționate în încheierea de ședință din data de 20.06.2010, deși la dosarul cauzei până la acest termen nu fuseseră depuse aceste înscrisuri și nici nu s-a revenit de către judecător asupra măsurii dispuse prin încheierea anterioară.

La termenul precizat instanța a procedat la identificarea părților prezente personal ori a mandatarilor, a dat citire în ședință publică acordului de mediere și a consemnat poziția părților în sensul că acordul de mediere reprezintă manifestarea lor de voință, fiind acordat cuvântul în dezbateri.

S-a dispus amânarea pronunțării pentru data de 17.10.2012, când s-a pronunțat sentință civilă nr. .../2012, prin care a fost admisă acțiunea precizată formulată de reclamantul D.O., în contradictoriu cu pârâții I. M., R.D. A., prin procurator B. C., a fost consfințită învoiala părților, conform Acordului de Mediere încheiat la data de 14.03.2012, privind vânzarea către D. P. O. a imobilului situat în intravilanul Mun. P., str. T. nr. ..., jud. A. compus din suprafața de teren de 199 m.p. teren împreună cu o locuință construită din cărămida,

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

conform antecontractului de vânzare-cumpărare.

În dispozitivul sentinței s-a consemnat : „prezenta hotărâre urmează să țină loc de act de vânzare-cumpărare autentic pentru imobilul situat în intravilanul municipiului P., str. T. nr. ..., jud. A. (...) conform antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat între I.M. și R.D. în calitate de promitenți vânzători și D. O. în calitate de promitent cumpărător, autentificat sub nr. ... la BNP G. C., imobile menționate și conform încheierii de certificare nr. .../13.03.2011 la același notar”.

Acordul de mediere ce a fost întocmit de părți la data de 14.03.2012 consemnează vânzarea către D. O. a imobilului situat în intravilanul municipiului P.str. T. nr.... județul A., de către I. M. și R. D., conform antecontractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. ... la BNP G. C., respectiv obligația asumată de I. M. și R. D. de a vinde lui D. O.imobilul menționat.

Hotărârea pronunțată în dosarul menționat a avut la bază exclusiv acordul de mediere, neexistând la dosar niciun act care să ateste dreptul de proprietate al vânzătorilor asupra imobilului vândut.

Antecontractul de vânzare - cumpărare autentificat sub nr.... la BNP G. C. precizează în privința modului de dobândire a proprietății asupra bunului ce forma obiectul acestui antecontract doar faptul că imobilul este dobândit prin moștenire de la defuncta R. V., conform certificatului de moștenitor suplimentar nr. .../30.03.2009 și de la defunctele D. M. și R. E., conform certificatului de moștenitor nr. .../8.04.2009, deși în condițiile art.85 din Legea nr. .../1995 certificatul de moștenitor face dovada deplină în privința calității de moștenitor și a cotei sau bunurilor care se cuvin fiecărui moștenitor în parte, dovada dreptului de proprietate asupra bunurilor transmise prin moștenire făcându-se pe baza titlului de proprietate al autorului.

De asemenea, la dosarul cauzei nu există extrasul de carte funciară ori certificatul de sarcini cerut de prevederile art.3² din Legea nr.146/1997, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.276/2009, dispoziții legale care au instituit obligația instanței de judecată investită cu soluționarea unei cereri care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui bun imobil de a solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificatul de sarcini pentru imobilele care nu carte funciară deschisă.

Conform prevederilor *art.58 alin.4 din Legea nr.192/2006* privind medierea și organizarea profesiei de mediator, astfel cum au fost modificate prin Legea 115/4.07.2012 publicată în Monitorul Oficial nr./9.07.2012, deci în vigoare la data pronunțării hotărârii menționate, „în cazul în care conflictul mediat vizează transferul dreptului de proprietate privind bunurile imobile precum și al altor drepturi reale, partaje și cauze succesoriale, sub sancțiunea nulității absolute acordul de mediere redactat de către mediator va fi prezentat notarului public sau instanței de judecată pentru ca acestea având la bază acordul de mediere să verifice condițiile de fond și de formă prin procedurile prevăzute de lege și să emită un act autentic sau o hotărâre judecătorească, după caz, cu respectarea procedurilor legale. Acordurile de mediere vor fi verificate cu privire la îndeplinirea condițiilor de fond și de formă, notarul public sau instanța de judecată după caz putându-le aduce modificările și completările corespunzătoare cu acordul părților.”

Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că încheierea de către părți a unui acord de mediere nu exclude obligația instanței de judecată de a verifica îndeplinirea condițiilor de fond și de formă, ci, dimpotrivă instanța are obligația de a pronunța o hotărâre judecătorească cu respectarea procedurilor legale.

În cauzele ce au ca obiect pronunțarea unei hotărârii care să țină loc de act

autentic de vânzare - cumpărare instanța are obligația de a verifica dacă acordul de voință al părților consfințit de antecontractul de vânzare – cumpărare îndeplinește condițiile legale pentru transferul dreptului de proprietate, iar în acest sens o condiție esențială este ca vânzătorul să fie proprietarul lucrului vândut, fapt care se dovedește cu titlul de proprietate.

Faptul că instanța are obligația de a face aceste verificări reiese fără echivoc din dispozițiile art.3² din Legea nr.146/1997, care impun, așa cum s-a arătat, cerința de a fi depus extrasul de carte funciară sau certificatul de sarcini.

În această cauză, în plus față de cerințele de mai sus, se pune o problemă particulară, și anume împrejurarea că imobilul era clasificat în categoria monumentelor istorice, astfel încât, în vederea înstrăinării erau necesare avizele și autorizațiile cerute de prevederile *Legii nr. 422/2001* privind protejarea monumentelor istorice.

Inexistența acestor avize și autorizații a constituit motivul pentru care părțile au convenit un alt termen pentru îndeplinirea obligației de a se prezenta la notariat în vederea întocmirii actului autentic de vânzare - cumpărare și, totodată, a reprezentat motivul pentru care o cerere anterioară având același obiect și care s-a judecat între aceleași părți a fost respinsă prin sentința civilă nr. .../27.09.2011.

Astfel, se reține în considerentele acestei sentințe că din dispozițiile art.5 alin.2 din Legea nr.246/2005 rezultă că „în cazul unui contract de vânzare cumpărare promitenții pot solicita instanței pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract autentic de vânzare cumpărare dacă sunt întrunite în mod cumulativ condițiile: să existe un antecontract valabil încheiat, să existe un refuz al uneia dintre părți de a autentifica actul de înstrăinare, promitentul vânzător să fie proprietarul lucrului vândut, partea reclamantă să își fi îndeplinit obligațiile

asumate prin antecontract. Cu alte cuvinte pentru a pronunța o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare a unui teren este necesar să fie întrunite toate condițiile de valabilitate ale unui contract de vânzare cumpărare, cu excepția formei autentice și a consimțământului debitorului obligației de a face, elemente care să fie suplinite de instanță.

În concluzie, Secția apreciază că sentința civilă nr. .../2012 a fost pronunțată de doamna judecător C.I.E exclusiv în baza acordului de mediere, fără a se face minime verificări pentru a se constata dacă cererea întrunea condițiile impuse de lege, neexistând la dosar nici un fel de înscris care să ateste calitatea de proprietari a părților asupra lucrului vândut. În aceste condiții, s-a luat act de încheierea între părți a unui acord de mediere fără ca instanța să verifice condițiile de formă și de fond, conform prevederilor art.58 alin.4 din Legea nr.192/2006, eludându-se astfel norme imperative, precum cele prevăzute de Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice.

Și în dosarul nr.//.../2011 al J.P., având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare - cumpărare, cauză soluționată de doamna judecător C.I.E, se constată nerespectarea prevederilor art.3² din Legea nr.146/1997 modificată prin Legea nr.276/2009.

Astfel, la dosarul cauzei nu s-a depus extras de carte funciară sau certificat de sarcini; s-a depus un titlu de proprietate privind pe promitenta vânzătoare – autoarea părților, însă nu și înscrisuri din care să rezulte că acestea sunt moștenitoarele promitentei vânzătoare. Prin sentința nr./11.06.2012 s-a luat act de tranzacție, hotărârea devenind irevocabilă prin nerecurare.

Secția apreciază că, prin modalitatea în care pârâta judecător a soluționat cauzele având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic

[REDACTED] [REDACTED]
de vânzare - cumpărare a imobilelor construcții și terenuri, cu consecința
transmiterii dreptului de proprietate asupra imobilelor, așa cum au fost descrise
mai sus, în condiții lipsite de transparență și predictibilitate, au fost încălcate
dispozițiile prevăzute de art. 54 alin.2 din Legea nr.7/1996 a cadastrului și
publicității imobiliare și ale art. 3² alin.1 din Legea nr.146/1997 privind taxele
judiciare de timbru.

Conform dispozițiilor art. 99 din Legea nr.303/2004 privind statutul
judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior
modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012), constituie abateri
disciplinare:

h) exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-
credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune;

m) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

Potrivit dispozițiilor art. 99 din Legea nr.303/2004 privind statutul
judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012,
constituie abateri disciplinare:

o) nerespectarea în mod grav sau repetat a dispozițiilor privind distribuirea
aleatorie a cauzelor.

t) exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Conform prevederilor art. 99¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul
judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012,
„Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din
culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori
procesual”.

Secția apreciază că în dosarele exemplificate mai sus, pârâta judecător nu a

respectat prevederile art. 3² din Legea nr.146/1997, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.276/2009, care instituie o obligație a instanței de judecată investită cu soluționarea unei cereri care să țină loc de act autentic de înstrăinare a unui bun imobil de a solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificat de sarcini pentru imobilele care nu au carte funciară deschisă și certificat fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

De asemenea, din dosarele exemplificate anterior se reține și faptul că doamna judecător C.I.E nu a verificat dacă cuantumul taxei judiciare de timbru achitat de părți este cel legal, neexistând vreo dovadă că s-a verificat cuantumul taxei de timbru în raport de valoarea imobilelor conform art.3¹ alin.2 din Legea nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru, iar însăși valoarea imobilelor nu este clar determinată.

Nu poate fi primită susținerea pârâtei judecător potrivit căreia nu a stabilit cuantumul taxei de timbru în dosarele exemplificate întrucât cererile respective au fost disjuncte dintr-o cauză având ca obiect „fond funciar”, cerere scutită de plata taxei de timbru, întrucât, cererile disjuncte nu aveau acest obiect, nu aveau nicio legătură cu cererile principale și nu erau scutite de plata taxei de timbru.

Pe lângă nerespectarea acestei prevederi, se reține faptul că, în cele mai multe dintre dosarele examinate ce aveau acest obiect nu erau depuse titlurile de proprietate ale promitenților vânzători cu privire la bunurile imobile ce făceau obiectul cauzei, doamna judecător nu a procedat la verificarea unei condiții esențiale pentru a opera transferul dreptului de proprietate, respectiv existența dreptului de proprietate al promitentului vânzător asupra bunului vândut la momentul la care instanța suplinește consimțământul părților la încheierea actului

[REDACTED]

[REDACTED]

de vânzare în formă autentică, fiind încălcate dispozițiile prevăzute dec art. 3² din Legea nr.146/1997 așa cum a fost modificată prin Legea nr.276/2009.

Pârâta judecător nu a mai procedat la nicio verificare, în sensul de a stabili calitatea procesuală activă a reclamantului vânzător, concluzie care se desprinde atât din susținerile doamnei judecător din cuprinsul memoriului depus cât și din cele consemnate în cuprinsul declarației date în faza cercetării disciplinare, invocându-se în sprijinul acestei maniere de instrumentare a dosarului voința părților exprimată în fața instanței și principiul relativității efectelor hotărârilor judecătorești.

Această apărare nu poate fi primită întrucât, pe de o parte, principiul legalității procesului este prioritar în raport cu principiul disponibilității părților, iar pe de altă parte, pârâta nu poate invoca propria culpă, în condițiile în care una din obligațiile judecătorului este să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

Rolului judecătorului este de a face să fie respectate prevederile legale și nu să permită părților să tranzacționeze asupra unor drepturi fără a se verifica dacă acestea sunt drepturi de care pot dispune, fapt care poate da naștere unor noi litigii, ori chiar să eludeze norme legale imperative, cum s-a constatat în cazul dosarului nr./.../2012.

Modalitatea în care au fost soluționate de către doamna judecător C.I.E cererile având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru imobile, precum și încălcările normelor procedurale indicate cu ocazia analizării fiecărui dosar în parte, respectiv a normelor ce reglementează modalitatea de soluționare a cererilor de intervenție, a cererilor de

suspendare, precum și stabilirea și aplicarea taxelor judiciare de timbru, conduc la concluzia că aceasta au fost consecința nesocotirii din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori procesual ce erau incidente în aceste pricini.

De asemenea, în cauzele exemplificate mai sus, au fost încălcate dispozițiile legale cu privire la publicitatea ședinței de judecată prevăzute de art.121 din Codul de procedură civilă, dispozițiile legale cu privire la contradictorialitatea fazei de judecată, dispozițiile prevăzute de art.132 din Codul de procedură civilă cu privire la termenul până la care se poate modifica o cerere de chemare în judecată, dispozițiile prevăzute de art.85 din Codul de procedură civilă cu privire la citarea părților, precum și dispozițiile prevăzute de art.67 din Codul de procedură civilă cu privire la reprezentarea părților în procesul civil.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.t) raportat la art.99/1 alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată și respectiv art. 99 lit.h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012), este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de gravă neglijență.

Textul art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

În ceea ce privește cea de-a doua formă de vinovăție legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”. Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijența” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave .

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, **se reține, sub aspectul laturii subiective**, că, modul de soluționare de către pârâta judecător a cauzelor exemplificate anterior este expresia ***gravei neglijente în exercitarea funcției prin nesocotirea*** normelor procedurale și regulamentare menționate mai sus, pârâta neavând nicio justificare față de modul în care a aplicat sau nu a aplicat dispozițiile legale, față de modalitatea în care a administrat actul de justiție și respectiv a soluționat aceste cauze, existând o vădită contradicție cu dispozițiile legale aplicabile.

De asemenea, Secția apreciază că pârâta judecător nu a respectat dispozițiile cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor, aceasta fiind o consecință a încălcării normelor procedurale referitoare la primirea, soluționarea ori disjungerea unor

cereri accesorii sau incidentale, cu consecința aplicării eronate a prevederilor art. 99 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Așa cum s-a arătat anterior, pârâta judecător a dispus disjungerea în cazul unor cereri de intervenție principală care nu au fost puse în discuția părților și nu au fost examinate de către aceasta, pentru a hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției, astfel cum se arată la art.52 alin.1 Cod procedură civilă .

Încuviințarea în principiu presupune verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 49 alin.1 Cod procedură civilă, respectiv existența unui interes al titularului unei astfel de cereri de a interveni într-o pricină care se judecă între alte persoane.

Numai după încuviințarea în principiu, intervenientul dobândește calitatea de parte în proces, iar actele de procedură se îndeplinesc și față de acesta, conform art.53 Cod procedură civilă, cererea de intervenție judecându-se o dată cu cererea principală, astfel cum se arată la art.55 Cod procedură civilă, cu excepția situației în care judecarea cererii principale ar fi întârziată prin intervenția în interes propriu, caz în care instanța poate hotărî disjungerea și judecarea separată.

Or, în cauzele soluționate de doamna judecător, cererile de intervenție au fost disjuncte fără a fi admise în principiu, fiind primite și respectiv reținute spre soluționare cereri de chemare în judecată de sine stătătoare, care nu aveau nicio legătură cu cererea principală, fără a se stabili interesul titularului său de a interveni într-o pricină ce se judecă între alte persoane, fiind încălcate dispozițiile prevăzute de art.49 și următoarele din Codul de procedură civilă.

De altfel, Secția reține că au existat situații în care au fost disjuncte și cereri reconvenționale ce au fost depuse la dosar cu încălcarea principiului contradictorialității (dosarul nr./.../2011), cereri completatoare ori precizatoare,

[REDACTED] prin care se promova de fapt o cale extraordinară de atac (dosar nr./.../2011), sau o cerere complet nouă, cu un regim procedural diferit (dosar nr./.../2011), ori chiar cereri de chemare în judecată distincte atașate din eroare la dosar (dosarul nr./.../2010), fără ca pârâta judecătorească să stabilească interesul persoanelor care le-au formulat în a interveni în cererea principală pe care o primise spre soluționare prin repartizare aleatorie.

Este adevărat că dispozițiile art. 99 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor statuează că, în caz de disjungere, dosarul nou format se repartizează aceluiași complet pentru respectarea principiului continuității, însă Secția apreciază că aceste dispoziții au în vedere disjungerea ca măsură procesuală care se dispune în cazurile prevăzute de dispozițiile Codului de procedură civilă iar nu și atunci când reprezintă o simplă detașare de la dosar a unor cereri care nu au legătură cu cauza aflată deja pe rolul instanței și care nu sunt puse în discuția părților ori în cazul cererilor de intervenție respinse în urma admisibilității în principiu .

Secția apreciază că în toate aceste cazuri nu suntem în prezența investirii legale a completului inițial pentru a se aplica dispozițiile enunțate mai sus în scopul asigurării continuității completului de judecată, fiind necesar în acest caz a se aplica regulile privind repartizarea aleatorie a cauzelor, o altă soluție însemnând a permite părților să eludeze regula repartizării aleatorii sub o aparentă aplicare a principiului continuității completului de judecată, prin depunerea la un dosar repartizat inițial aleatoriu a unor cereri noi, total diferite de acțiunea inițială și care ar impune înregistrarea separată și repartizarea aleatorie, dar care urmare a disjungerii, înfrâng acest principiu.

Potrivit dispozițiilor art.11 din Legea nr.304/2004 privind organizarea

judiciară, republicată și modificată, activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și a continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective, dispoziții ce au fost încălcate de pârâta judecător, întrucât în cauzele enumerate anterior nu se punea problema respectării principiului continuității, acest principiu aplicându-se cauzelor aflate deja pe rolul unui complet de judecată și nu unor cereri noi, care nu au fost repartizate aleatoriu completului respectiv, cu atât mai mult cu cât pârâta era titulara unui complet specializat în soluționarea litigiilor de fond funciar care nu avea alocate în programul Ecris obiectele cauzelor disjuncte și reținute ulterior spre soluționare.

Secția apreciază că nu poate fi primită apărarea pârâtei judecător potrivit căroră a reținut cererile respective spre soluționare pentru a nu îngreuna accesul liber la justiție al părților, întrucât, prin înaintarea acestor cereri la registratura instanței în vederea repartizării aleatorii nu se încălca în nici un fel accesul la justiție al persoanelor respective.

De asemenea, se apreciază că prin reținerea în mod repetat spre soluționare a cererilor enumerate anterior, cereri care nu au fost repartizate aleatoriu completului din care face parte pârâta și care nu aveau legătură cu cauzele cu care fusese investită aceasta, pârâta judecător a acceptat ca și consecință, încălcarea principiului repartizării aleatorii și respectiv a dispozițiilor prevăzute de art. art.11 din Legea nr.304/2004 și ale art. 99 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Totodată, prin aplicarea dispozițiilor legale în alt scop decât acela al edictării lor au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a

organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

Se impune a fi subliniat faptul că dispozițiile art.99 lit. o) , respectiv art.99 lit. m) din Legea nr.303/2004 nu condiționează activitatea magistratului de încălcare a dispozițiilor privitoare la repartizarea aleatorie de intenția acestuia de a favoriza una dintre părți, ci, pentru a exista această abatere disciplinară, este suficient ca aceasta să își repartizeze manual, spre soluționare o cauză, fără ca aceasta să aibă vreo legătură din punct de vedere al legii procesual civile cu cauza primită spre soluționare în mod aleatoriu și pe care o are deja pe rol.

Față de cele expuse, se apreciază că faptele săvârșite de doamna judecător C.I.E întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. h) și m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012) pentru faptele comise anterior datei de 25 ianuarie 2012, acelea de exercitare a funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură cu gravă neglijență respectiv nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, iar faptele comise ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 24/2012 întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. o) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în nerespectarea în mod repetat a dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor și exercitarea funcției cu gravă neglijență.

Pentru considerentele arătate mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de I.J. împotriva pârâtei judecător C.I.E și să îi aplice acesteia sancțiunea disciplinară constând în „ reducerea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni”, prevăzută de art.100 lit. b)

[REDACTED] [REDACTED]
din Legea nr. 303/2004, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) și m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012) pentru faptele comise anterior datei de 25 ianuarie 2012 și respectiv art. 99 lit. o) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția a avut în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

Secția reține că pârâta este titulară a unui complet specializat în materia fondului funciar încă de la înființarea acestor complete la nivelul instanței, funcționând în mod constant în această materie iar complexitatea cauzelor în materia fondului funciar este una ridicată, aspectele ce se impun a fi soluționate prezentând de multe ori grade de dificultate sporită, iar probatoriul ce se impune a fi administrat fiind unul complex.

Din situațiile statistice ale J.P. rezultă că numărul dosarelor înregistrate pe rolul completului al cărui titular este doamna judecător C.I.E s-a situat în mod constant sub media instanței însă complexitatea cauzelor astfel înregistrate se situează peste media instanței, iar complexitatea cumulată a cauzelor rulate pe acest complet depășește cu mult această medie (de exemplu, pentru anul 2011, complexitatea dosarelor rulate de doamna judecător a fost de 32727, în timp ce pentru celelalte complete, acest indicator nu a depășit decât în cazuri excepționale 15000 de puncte).

Din cuprinsul declarațiilor date de magistrații propuși ca martori de către

[REDACTED]

[REDACTED]

doamna judecător C.I.E a rezultat că ședințele prezidate de aceasta aveau o durată mare (la fel ca și cel de-al doilea complet ce a funcționat în materie funciară până în 2012) și, dată fiind lipsa sălilor de ședință (situație remediată ca urmare a mutării T.A., din 2012, într-un nou sediu) ora de începere a ședințelor era decalată, ceea ce conducea de multe ori la prelungirea duratei acestora la ore târzii – 20.00 – 21.00. Întrucât doamna judecător proceda la efectuarea pronunțărilor în ziua ședinței de judecată, finalizarea activităților aferente ședinței se realiza după orele 23.00 – 24.00.

La individualizarea sancțiunii a fost avut în vedere și faptul că din declarațiile colegilor magistrați a rezultat că doamna judecător este un magistrat dedicat profesiei, preocupat de studiu, pasionat de materia specializată în care judecă (sens în care a participat la diferite seminarii cu teme în domeniu).

Ținând cont de toate aceste împrejurări care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, gravitatea faptelor astfel cum au fost reținute anterior ,vinovăția pârâtei, urmările produse precum și legătura de cauzalitate dintre ele, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu o îndepărteze din magistratură dar care, în același timp să îi atragă atenția asupra gravității abaterilor comise și a consecințelor acestora.

Ca urmare, față de disp. art. 100 din Legea nr.303/2004, republicată, Secția apreciază că sancțiunea prevăzută de art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 este proporțională în raport cu gravitatea faptelor săvârșite de către pârâta C.I.E, precum și cu urmările produse de acestea.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de I.J. împotriva doamnei C.I.E – judecător la J.P.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei C.I.E – judecător la J.P., sancțiunea disciplinară constând în “reducerea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h), m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012) și art.99 lit. o) și t) teza a II-a din același act normativ, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.24/2012.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 20 februarie 2013.

Președinte de ședință